

ΧΡΙΣΤΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ—ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
Καθηγητῶν τῆς Βαρβακείου Προτύπου Σχολῆς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ
ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΑΞΙΝ

Τῶν Γυμνασίων καὶ Ἡμιγυμνασίων.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ἄριθ. ἀδείας κυκλοφορίας	77.173
	29.9.37
Τιμὴ ἄνευ βιβλιοσήμου	Δρ. 7.70
Ἄξια βιβλιοσήμου	> 3.10
Πρόσθετος φόρος Ἀνάγκ. Δανείου	> 0.90
Συνολικὴ τιμὴ Δραχ. 11.70	

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

52, ΣΤΑΔΙΟΥ, 52 - ΑΘΗΝΑΙ.

1937

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΕΚΛΟΓΑΙ

Πρὸς χρῆσιν τῶν
καὶ τῶν ἡ

τῆς Α' τάξεως τῶν ἑξαταξίων γυμνασίων
καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν σχολῶν

Ἄριθ. ἐγκρ. ἀποφάσεως { $\frac{44429}{12 \cdot 8}$ 17

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ
ΑΘΗΝΑΙ - ΣΤΑΔΙΟΥ 52
1937

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν συγ-
γραφέων ἢ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΛΛΕΡΓΗ & ΣΙΑ—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 22β

ΜΕΡΟΣ Α'

ΕΙΣΑΓΩΓΗ — ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΜΕΡΟΣ Α

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΚΕΙΜΕΝΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

1. Βίος τοῦ Λουκιανοῦ.

Ὁ Λουκιανὸς ἐγεννήθη εἰς τὰ Σαμόσατα τῆς συριακῆς χώρας Κομμαγενῆς περὶ τὸ 120 μ. Χ. Οἱ γονεῖς του δὲν ἦσαν εὖ ποροὶ καὶ διὰ τοῦτο, ὅπως διηγεῖται ὁ ἴδιος εἰς τὸ Ἐνύπλιόν του, ἀφοῦ ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα, ἔλαβον ἐν οἰκογενειακῷ συμβουλίῳ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀφήσουν τὴν παιδείαν, ἣ ὅποια ἀπῆ-
τει χρόνον καὶ χρήματα, καὶ νὰ τὸν διδάξουν τὴν ἐρμογλυφικὴν τέχνην. Τὸν παρέδωκαν λοιπὸν πρὸς τοῦτο εἰς τὸν ἐκ μητρὸς θεῖόν του, ἄριστον ἐρμογλύφον. Ἄλλ' ἐπειδὴ συνέβη εἰς τὸν μαθητευόμενον Λουκιανὸν τὸ ἀτύχημα εὐθὺς τὴν πρώτην ἡμέραν νὰ θραύσῃ μίαν πλάκα καὶ ἔλαβεν ἔνεκα τούτου πικρὰν πείραν τῆς ῥάβδου τοῦ θεοῦ καὶ διδασκάλου του, ἐγκατέλειπε τὴν τέχνην καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν παιδείαν, πρὸς τὴν ὅποιαν ἠσθάνετο μεγάλην κλίσιν. Ἀφοῦ δὲ ἔμαθε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐδιδάχθη τὴν ῥητορικὴν, ἐπεδόθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ κατώτατον εἶδος αὐτῆς, τὸ δικανικόν, γενόμενος συνήγορος εἰς δίκας ἐν Ἀντιοχείᾳ. Ἐνωρὶς ὁμοῦς ἀφῆκε τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ῥητορικῆς καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐπιδεικτικὸν καὶ σοφιστικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου προσεδόκων φήμην καὶ κέρδη οἱ ἀσχοῦντες αὐτὸ κατὰ τοὺς χρό-
νους ἐκείνους.

Ἐπαιδεύθη δὲ ἐν Ἰωνίᾳ, πιθανῶς τῇ Σμύρῃ, παρὰ τῷ ῥή-

τορι Πολέμωνι. Ἐπειτα περιῆλθε πολλοὺς τόπους, Μ. Ἀσίαν, Ἑλλάδα, Μακεδονίαν, Ἰταλίαν καὶ Γαλατίαν, ἐπιδεικνύων τὴν ῥητορικὴν του τέχνην εἰς πανηγύρεις, ὡς ἐπανειλημμένως ἐν Ὀλυμπίᾳ. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον διέμεινεν ὡς δικηγόρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν πόλιν τῆς διανοίας καὶ λεπτῆς παιδεύσεως. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος Σεβήρου ἔλαβε δοθεῖσαν αὐτῷ θέσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου καὶ ἀπέθανε περὶ τὸ 180 μ. Χ.

2. Συγγράμματα τοῦ Λουκιανοῦ.

Ἐπὶ τὸ ὄνομα τοῦ Λουκιανοῦ φέρονται 82 βιβλία, τὰ πλεῖστα ἐν διαλογικῇ μορφῇ. Ἐχων οὗτος πλουσίαν φαντασίαν καὶ πνεῦμα σκωπτικὸν ἔγραψε συγγράμματα ποικίλου περιεχομένου. Εἰς αὐτὰ διακρίνεται εἰς ὥραϊαν Ἀττικὴν διάλεκτον χάρις, εὐφυΐα, ἀσειότης καὶ ζωηρὰ φαντασία· πᾶν ὅ,τι εἶχε τότε γελοῖον ἢ θρησκεία, ἢ φιλοσοφία, ἢ κοινωνία καὶ καθόλου ὁ ἀνθρώπινος βίος, τὸ σατιρίζει εὐφυέστατα. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι σκώπτει καὶ χλευάζει οὐχὶ ἀπλῶς, ἵνα κινήσῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς γέλωτα, ἀλλὰ καὶ ἵνα βελτιώσῃ καὶ φωτίσῃ τὸν αἰῶνά του.

Εἶναι ἀντίπαλος πάσης φιλοσοφίας ἀνηκούσης εἰς σχολὴν καὶ πρὸ πάντων τῶν Κυνικῶν, τοὺς ὁποίους σκώπτει μετὰ δριμύτητος.

3. Νεκρικοὶ διάλογοι.

Εἰς τούτους ὁ Λουκιανὸς σατιρίζει καὶ διασύρει τὰς ἀδυναμίας καὶ ἀτελείας τῶν ἀνθρώπων μὲ χαριεντισμοὺς παιδρῶν ἢ σκώμματα πειρακτικά.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

1.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ

1. *Διογ.* ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθῃς, — σὸν γὰρ ἐστίν, οἶμαι, ἀναβιβῶναι αὔριον —, ἦν που ἴδῃς Μένιππον τὸν κύναια, — εὔροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα —, εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅτι σοί, ὦ Μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης, εἴ σοι ἰκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἤκειν ἐνθάδε πολλῶ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔτι ὁ γέλωσ ἦν καὶ πολὺ τὸ «τίς γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον ;», ἐνταῦθα δὲ οὐ παύσῃ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὄρῳ τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγινωσκομένους, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγενεῖς εἰσι μεμνημένοι τῶν ἄνω. ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἤκειν θέρμων τε

πολλῶν καὶ εἴ που εὗροι ἐν τῇ τριόδῳ *Ἐκάτης δεῖ-
πνον κείμενον ἢ ῥὸν ἐκ καθαρσίου ἢ τι τοιοῦτον.

2. Πολ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὧ Διόγενες.
ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ὁποῖός τις ἐστί τὴν ὄψιν.

Διογ. Γέρων, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύ-
θυρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον καὶ ταῖς ἐπιπτυ-
χαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον, γελᾷ δ' αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ
τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

Πολ. Ῥάδιον εὐρεῖν ἀπό γε τούτων.

3. Διογ. Τοῖς πλουσίοις δ', ὧ φίλτατον Πολυδεύ-
κιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί ὧ μάταιοι, τὸν
χρυσὸν φυλάττετε ; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμε-
νοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις συντιθέντες,
οὗς χρῆ ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας ἤκειν μετ' ὀλίγον ;

Πολ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

Διογ. Ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς τε καὶ ἰσχυροῖς
λέγε, Μεγίλλῳ τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ
παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε
τὰ χαροπὰ ἢ μέλανα ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ
προσώπου εἰ ἐστὶν ἢ νεῦρα εὔτονα ἢ ὄμοι καρτεροί,
ἀλλὰ ἅπαντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνὰ
τοῦ κάλλους.

Πολ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς κα-
λοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

4. Διογ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὧ Λάκων, — πολλοὶ δ'
εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτίροντες τὴν
ἀπορίαν —, λέγε μήτε δακρῦειν μήτε οἰμῳῶσαι διηγη-
σάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄψονται τοὺς
ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν· καὶ Λακεδαι-
μονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπι-
τίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

Πολ. Μηδέν, ὦ Διόγενης, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. ἅ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

Διογ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δέ, οἷς προεῖπον, ἀπένεγκον παρ' ἐμοῦ τὰς λόγους.

2

ΠΛΟΥΤΩΝ ἢ ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. *Κροῖσ.* Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κατὰστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

Πλούτ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὢν ;

Κροῖσ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν εὐτοσί τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῶ καὶ ἐξονειδίξει ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἕδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς, καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστί.

Πλούτ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε ;

Μένιπ. Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγεννεῖς καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται καὶ περιέχονται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτοῦς.

Πλούτ. Ἄλλ' οὐ χερί· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

Μένιπ. Καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς ;

Πλούτ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάσειν ὑμᾶς.

Μένιπ. Καὶ μήν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσχετε ὡς οὐδὲ παυσομένου· ἔνθα γὰρ ἂν ἦτε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατὰδων καὶ καταγελῶν.

Κροῖσ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις ;

Μένιπ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντροφῶντες καὶ τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμῶξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

Κροῖσ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

Μίδ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ.

Σαρδ. Ὅσης δὲ ἐγὼ τρυφῆς.

Μένιπ. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ «γνῶθι σαυτὸν» πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι ὑμῖν· πρόποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

3

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

1. **Πλούτ.** Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγη-

ρακότα λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην, ᾧ παῖδες μὲν οὐκ εἰσίν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες πεντακισμῦριοι ;

Ἐρμ. Ναί, τὸν Σικυώνιον φῆς. τί οὖν ;

Πλούτ. Ἐκεῖνον μὲν, ὃ Ἐρμῆ, ζῆν ἕασον ἐπὶ τοῖς ἑνετήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τσαῦτα, εἰ δὲ οἷόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ κόλακας αὐτοῦ Καρίνον τὸν νέον καὶ Δάμωνα καὶ τοὺς ἄλλους κατάσπασον ἐφεξῆς ἅπαντας.

Ἐρμ. Ἄτοπον ἄν δόξειε τὸ τοιοῦτον.

Πλούτ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιοτάτον· τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες εὐχονται ἀποθανεῖν ἐκεῖνον ἢ τῶν χρημάτων ἀντιποιοῦνται οὐδὲν προσήκοντες ; ὁ δὲ πάντων ἐστὶ μιαιώτατος, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι ὅμως θεραπεύουσιν, ἔν γε τῷ φανερωῷ, καὶ νοσοῦντος, ἃ μὲν βουλευόνται, πᾶσι πρόδηλα, θύσειν δὲ ὅμως ὑπισχνοῦνται, ἦν ῥαῖση, καὶ ὅλως ποικίλη τις ἢ κολακεία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω ἀθάνατος, οἱ δὲ προαπίψασαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχανόντες.

2. Ἐρμ. Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες· πολλὰ κάκεινος εὔ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐλπίζει, καὶ ὅλως αἰεὶ θανόντι εἰκῶς ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων· οἱ δὲ ἤδη τὸν κλῆρον ἐν σφίσι διηρημένοι βόσκονται ζωὴν μακαρίαν πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες.

Πλούτ. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας ὥσπερ Ἰόλεως ἀνηβησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων τὸν ὄνειροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες ἠκέτωσαν ἤδη κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες.

Ἐρμ. Ἀμέλησον, ὃ Πλούτων· μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἓνα ἐξῆς· ἐπτά δέ, οἶμαι, εἰσί.

Πλούτ. Κατάσπα, ὁ δὲ παραπέμψει ἕκαστον ἀντὶ γέροντος αὐθις πρωθήβης γενόμενος.

4.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ

1. **Τερψ.** Τοῦτο, ὦ Πλούτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τεθνήσκειν τριάκοντα ἔτη γεγονότα, τὸν δὲ ὑπὲρ τὰ ἐνενηκόντα γέροντα Θούκριτον ζῆν ἔτι ;

Πλούτ. Δικαιότατον μὲν οὖν, ὦ Τερψίων, εἴ γε ὁ μὲν ζῆ μηδένα εὐχόμενος ἀποθανεῖν τῶν φίλων, σὺ δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευες αὐτῷ περιμένων τὸν κλῆρον.

Τερψ. Οὐ γὰρ ἐχρῆν γέροντα ὄντα καὶ μηκέτι χρήσασθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυνάμενον ἀπελθεῖν τοῦ βίου παραχωρήσαντα τοῖς νέοις ;

Πλούτ. Καινά, ὦ Τερψίων, νομοθετεῖς, τὸν μηκέτι τῷ πλούτῳ χρήσασθαι δυνάμενον πρὸς ἡδονὴν ἀποθνήσκειν· τὸ δὲ ἄλλως ἢ Μοῖρα καὶ ἡ φύσις διέταξεν.

2. **Τερψ.** Οὐκοῦν ταύτης αἰτιῶμαι τῆς διατάξεως· ἐχρῆν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐξῆς πως γίνεσθαι, τὸν πρεσβύτερον πρότερον καὶ μετὰ τοῦτον ὅστις καὶ τῆ ἡλικίας μετ' αὐτόν, ἀναστρέφεσθαι δὲ μηδαμῶς, μηδὲ ζῆν μὲν τὸν ὑπέργηρων ὀδόντας τρεῖς ἔτι λοιπούς ἔχοντα, μόγις ὀρῶντα, οἰκέταις τέτταρσιν ἐπικεχυφότα, κορούζης μὲν τὴν ῥίνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστὸν ὄντα, οὐδὲν ἔτι ἠδὲ εἰδότα, ἔμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων

καταγελώμενον, ἀποθνήσκειν δὲ καλλίστους καὶ ἔρρω-
μενεστάτους νεανίσκους· ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε ἦ
τὸ τελευταῖον εἶδέναι ἔχρῃν, πότε καὶ τεθνήξεται
τῶν γερόντων ἕκαστος, ἵνα μὴ μάτην ἂν ἐνίους ἐθε-
ράπευον. νῦν δέ, τὸ τῆς παροιμίας, ἡ ἄμαξα τὸν βουῖν
πολλάκις ἐκφέρει.

3. Πλούτ. Ταῦτα μὲν, ὦ Τερψίων, πολὺ συνετώ-
τερα γίνεται ἢ περ σοὶ δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόν-
τες ἄλλοτρίοις ἐπιχαίνετε καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῶν γε-
ρόντων ἐσποιεῖτε φέροντες αὐτούς; τοιγαροῦν γέλω-
τα ὀφλισκάνετε πρὸ ἐκείνων κατορουτιόμενοι, καὶ τὸ
πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἡδιστον γίνεται· ὅσῳ γὰρ ὑμεῖς
ἐκείνους ἀποθανεῖν εὔχεσθε, τοσοῦτῳ ἄπασιν ἡδὺ προ-
αποθανεῖν ὑμᾶς αὐτῶν.

4. Τερψ. Ἀληθῆ ταῦτα φῆς· ἐμοῦ γοῦν Θούκρι-
τος πόσα κατέφαγεν αἰεὶ τεθνήξεσθαι δοκῶν καὶ ὁπότε
ἐσίοιμι ὑποστένων καὶ μύχιόν τι, καθάπερ ἐξ ὄρου νεο-
τὸς ἀτελής, ὑποκρώζων, ὥστ' ἔγωγε ὅσον αὐτίκα οἰό-
μενος ἐπιβήσειν αὐτὸν τῆς σοροῦ ἔπεμπόν τε πολλά,
καὶ ὑπὸ φροντίδων ἄγρυπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἕκα-
στα καὶ διαττάτων. ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθα-
νεῖν αἷτια γεγένηται, ἀγρυπνία καὶ φροντίδες· ὁ δὲ
τοσοῦτόν μοι δέλεαρ καταπιῶν ἐφειστήκει θαπτομένῳ
πρῶην ἐπιγελῶν.

5. Πλούτ. Εὖ γε, ὦ Θούκριτε, ζῶης ἐπὶ μήκι-
στον πλουτῶν ἅμα καὶ τῶν τοιούτων καταγελῶν,
μηδὲ πρότερόν γε σὺ ἀποθάνοις ἢ προπέμψας πάντας
τοὺς κόλακας.

Τερψ. Τοῦτο μὲν, ὦ Πλούτων, καὶ ἐμοὶ ἡδιστον
ἦδη, εἰ καὶ Χαροιάδης προτεθνήξεται Θουκρίτου.

Πλούτ. Θάρρει, ὦ Τερψίων· καὶ Φείδων γὰρ καὶ

Μέλανθος καὶ ὄλως ἅπαντες προελεύσονται αὐτοῦ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν.

Τερψ. Ἐπαινῶ ταῦτα· ζώης ἐπὶ μήκιστον, ὦ Θού κριτε.

Β.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ

1. *Ζην.* Σὺ δέ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες ; ἔγὼ μὲν γάρ, ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἔμφαγὼν ἀπεπνίγην, οἶσθα· παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι.

Καλ. Παρῆν, ὦ Ζηνόφαντε· τὸ δὲ ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο· οἶσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιόδωρον τὸν γέροντα ;

Ζην. Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, ᾧ σε τὰ πολλὰ ἤδιδεν συνόντα ;

Καλ. Ἐκείνον αὐτὸν ἀεὶ ἐθεράπευον ὑπισχνούμενον ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρων ἔζη, ἐπιτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξεῦρον· πριάμενος γὰρ φάρμακον ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν, — πίνει δὲ ἐπιεικῶς ζωρότερον —, ἐμβαλόντα ἐς κύλικα ἔτοιμον ἔχειν αὐτὸ καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσεις, ἐλεύθερον ἐπιμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν.

Ζην. Τί οὖν ἐγένετο ; πάνυ γάρ τι παράδοξον ἔρειν ἔοικας.

2. Καλ. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο δὴ ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοιμούς ἔχων τὴν μὲν τῷ Πτοιοδώρῳ τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δὲ ἑτέραν ἐμοί, σφαιεῖς, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιοδώρῳ δὲ τὴν ἀφάρμακτον κύλικα ἔδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. τί τοῦτο γελᾷς, ὦ Ζηνόφαντε ; καὶ μὴν οὐκ ἔδει γε ἐταίρω ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν.

Ζην. Ἀστεῖα γάρ, ὦ Καλλιδημίδη, πέπονθας. ὁ γέρον δὲ τί πρὸς ταῦτα ;

Καλ. Πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἶτα συνεῖς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτός, οἷά γε ὁ οἰνοχόος εἴργασται.

Ζην. Πλὴν ἄλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι· ἦκε γὰρ ἂν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγω βραδύτερον.

6.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

1. Χαρ. Ἀκούσατε, ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. μικρὸν μὲν ἡμῖν, ὡς ὁρᾶτε, τὸ σκαφίδιον καὶ ὑπόσαθρόν ἐστι καὶ διαρρεῖ τὰ πολλά, καί, ἦν τραπῆ ἐπὶ θάτερα, οἰχθήσεται περιτραπέν, ὑμεῖς δὲ ἅμα τοσοῦτοι ἦκατε πολλὰ ἐπιφερόμενοι ἕκαστος. ἦν οὖν μετὰ τούτων ἐμβήτε, δέ-

δια, μὴ ὕστερον μετανοήσητε, καὶ μάλιστα ὅπόσοι νείν
οὐκ ἐπίστασθε.

Ἑρμ. Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλοήσομεν ;

Χάρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω· γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χεὶρ τὰ
περιττὰ τοῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἡϊόνος καταλιπόντας· μό-
λις γὰρ ἂν καὶ οὕτως δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. σοὶ δέ,
ὦ Ἑρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδένα παραδέχεσθαι
αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ ψιλὸς ἦ καὶ τὰ ἐπιπλα, ὥσπερ ἔφην,
ἀποβαλὼν. παρὰ δὲ τὴν ἀποβάθραν ἐστὼς διαγίνωσκε
αὐτοὺς καὶ ἀναλάμβανε, γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων.

2. *Ἑρμ.* Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιήσωμεν.—Οὕτοσι
τίς ὁ πρῶτός ἐστι ;

Μεν. Μένιππος ἔγωγε. ἀλλ' ἰδοὺ ἡ πῆρα μοι, ὦ
Ἑρμῆ, καὶ τὸ βάκτρον ἐς τὴν λίμνην ἀπερρίφθων, τὸν
τριβῶνα δὲ οὐδὲ ἐκόμισα εὖ ποιῶν.

Ἑρμ. Ἐμβαινε, ὦ Μένιππε, ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ
τὴν προεδρίαν παρὰ τὸν κυβερνήτην ἔχε ἐφ' ὑψηλοῦ, ὡς
ἐπισκοπῆς ἅπαντας. 4. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὕτοσι καὶ
τὸ διάδημα ὁ βλοσυρὸς τίς ὢν τυγχάνεις ;

Λάμπ. Λάμπιχος Γελῶων τύραννος.

Ἑρμ. Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τσαῦτα ἔχων πάρει ;

Λάμπ. Τί οὖν ; ἐχρῆν, ὦ Ἑρμῆ, γυμνὸν ἦκειν τύ-
ραννον ἀνδρα ;

Ἑρμ. Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα· ὥστε
ἀπόθου ταῦτα.

Λάμπ. Ἰδού σοι ὁ πλοῦτος ἀπέρριπται.

Ἑρμ. Καὶ τὸν τῦφον ἀπόρριψον, ὦ Λάμπιχε, καὶ
τὴν ὑπεροψίαν· βαρήσει γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεσόντα.

Λάμπ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἔασόν με ἔχειν
καὶ τὴν ἐφεστρίδα.

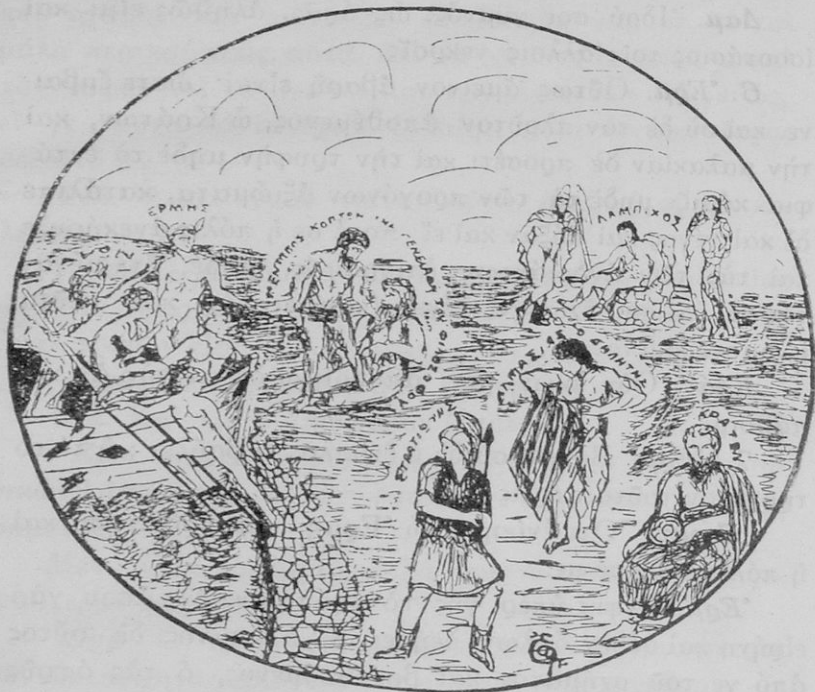
Ἑρμ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες.

Δάμπ. Εἶεν. τί ἔτι ; πάντα γὰρ ἀφῆκα, ὡς ὄρας.

Ἐρμ. Καὶ τὴν ὠμότητα καὶ τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὀργήν, καὶ ταῦτα ἄφες.

Δάμπ. Ἴδού σοι φιλός εἰμι.

5. **Ἐρμ.** Ἐμβαίνει ἤδη. σὺ δὲ ὁ παχύς, ὁ πολύσαρ-

Χάρωνος καὶ Ἐρμοῦ καὶ νεκρῶν διαφόρων

χος, τίς ὧν τυγχάνεις ;

Δαμ. Δαμασία ; ὁ ἀθλητής.

Ἐρμ. Ναί, ἔοικας· οἶδα γὰρ σε πολλάκις ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδών.

Χ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ Νεκρικοὶ διάλογοι, ἔκδοσις ε'

Δαμ. Ναί, ὦ Ἐρμῆ· ἀλλὰ παράδεξαί με γυμνὸν ὄντα.

Ἐρμ. Οὐ γυμνόν, ὦ βέλτιστε, τοσαύτας σάρκας περιβεβλημένον· ὥστε ἀπόδυθι αὐτάς, ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος τὸν ἕτερον πόδα ὑπερθείς μόνον· ἀλλὰ καὶ τοὺς στεφάνους τούτους ἀπορρίψον καὶ τὰ κηρύγματα.

Δαμ. Ἴδού σοι γυμνός, ὡς ὄρῃς, ἀληθῶς εἰμι καὶ ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

6. Ἐρμ. Οὕτως ἄμεινον ἄβαρῆ εἶναι· ὥστε ἔμβαινε καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦτον ἀποθέμενος, ὦ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι καὶ τὴν τρυφήν μηδὲ τὰ ἐντάφια κόμιζε μηδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα, κατάλιπε δὲ καὶ γένος καὶ δόξαν καὶ εἴ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνεκήρυξε καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς, μηδέ, ὅτι μέγαν τάφον ἐλί σοι ἔχωσαν, λέγε· βαρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονεύμενα.

Κράτ. Οὐχ ἔκων μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι;

7. Ἐρμ. Βαβαῖ. σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τί βούλει; ἢ τί τὸ τρόπαιον τοῦτο φέρεις;

Στρατ. Ὅτι ἐνίκησα, ὦ Ἐρμῆ, καὶ ἠρίστευσα καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με.

Ἐρμ. Ἄφες ὑπὲρ γῆς τὸ τρόπαιον· ἐν ἄδου γὰρ εἰρήνη καὶ οὐδὲν ὄπλων δεήσει. 8. ὁ σεμνός δὲ οὗτος ἀπὸ γε τοῦ σχήματος καὶ βρενθυόμενος, ὁ τὰς ὄφρῦς ἐπηρκώς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων τίς ἐστίν, ὁ τὸν βαθὺν πώγωνα καθειμένος;

Μέν. Φιλόσοφος τις, ὦ Ἐρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης καὶ τερατείας μεστός· ὥστε ἀπόδυσον καὶ τοῦτον· ὄψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ σκεπόμενα.

Ἐρμ. Ἀπόθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ, ὄσσην μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομίζει, ὄσσην

δὲ ἀμαθίαν καὶ ἔριν καὶ κενοδοξίαν καὶ ἐρωτήσεις ἀτόρους καὶ λόγους ἀκανθώδεις καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, ἀλλὰ καὶ ματαιοπονίαν μάλα πολλήν καὶ λήρον οὐκ ὀλίγον καὶ ὕθλους καὶ μικρολογίαν, νῆ Δία καὶ χρυσίον γε τουτί, καὶ ἡδυπάθειαν δὲ καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ὀργὴν καὶ τρυφήν καὶ μαλακίαν· οὐ λέληθε γάρ με, εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις αὐτά. καὶ τὸ ψεῦδος δὲ ἀπόθου καὶ τὸν τῦφον καὶ τὸ οἶσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἄλλων· ὡς, εἴ γε ταῦτα πάντα ἔχων ἐμβαίης, ποία πεντηκόντορος δέξαιτο ἄν σε ;

Φιλ. Ἀποτίθεμαι τοίνυν αὐτά, ἐπεὶπερ οὕτω κελεύεις.

9. **Μέν.** Ἀλλὰ καὶ τὸν πώγωνα τοῦτον ἀποθέσθω, ὦ Ἑρμῆ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον, ὡς ὄρας· πέντε μναὶ τριχῶν εἰσι τοῦλάχιστον.

Ἑρμ. Εὖ λέγεις· ἀπόθου καὶ τοῦτον.

Φιλ. Καὶ τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται ;

Ἑρμ. Μένιππος οὕτωσὶ λαβὼν πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν ἀποκόψει αὐτὸν ἐπικόπῳ τῇ ἀποβάθρῳ χρησάμενος.

Μέν. Οὐκ, ὦ Ἑρμῆ, ἀλλὰ πρίονά μοι ἀνάδος· γελοϊότερον γὰρ τοῦτο.

Ἑρμ. Ὁ πέλεκυς ἱκανός...εὖ γε. ἀνθρωπινώτερος νῦν ἀναπέφηνας ἀποθέμενος σουτοῦ τὴν κινάβραν.

Μέν. Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ τῶν ὀφρύων ;

Ἑρμ. Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπῆρκεν, οὐκ οἶδα ἐφ' ὅτῳ ἀνατείνων ἑαυτόν. τί τοῦτο ; καὶ δακρυεῖς, ὦ κάθαρμα, καὶ πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾷς ; ἔμβηθι δ' οὖν.

Μέν. Ἐν ἔτι τὸ βαρύτερον ὑπὸ μάλης ἔχει.

Ἑρμ. Τί, ὦ Μένιππε ;

Μέν. Κολακειάν, ὦ Ἐρμῆ, πολλὰ χρησιμεύσαν αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ.

Φιλ. Οὐκοῦν καὶ σύ, ὦ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἐλευθερίαν καὶ παρρησίαν καὶ τὸ ἄλυπον καὶ τὸ γενναῖον καὶ τὸν γέλωτα· μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελᾷς.

Ἐμρ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα· κοῦφα γὰρ καὶ πάνυ εὐφορα ὄντα καὶ πρὸς τὸν κατάπλουον χρῆσιμα. 10. καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σὺ ἀπόθου τῶν ῥημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογίαν καὶ ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ περιόδους καὶ βαρβαρισμοὺς καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων.

Ρήτ. Ἦν ἰδοῦ, ἀποτίθεμαι.

Μέν. Εὖ ἔχει· ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπᾶσθω, πέτασον τὸ ἰστίον, εὐθύνε, ὦ πορθμεῦ, τὸ πηδάλιον, εὐπλοῶμεν. 11. τί οἰμώζετε, ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος· σὺ ὁ ἀρτίως τὸν πώγωνα δεδρωμένος ;

Φιλ. Ὅτι, ὦ Ἐρμῆ, ἀθάνατον ᾧμην τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν.

Μέν. Ψεύδεται· ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν.

Φιλ. Σὺ δέ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθη ἀποθανών ;

Μέν. Πῶς, ὅς ἔσπευσα ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσαντος μηδενός ; 12. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων οὐ κραυγὴ τις ἀκούεται ὥσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βοώντων.

Ἐρμ. Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄφ' ἐνός γε χωρίου, ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχου θανάτῳ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παιδιά νεογνὰ ὄντα ὁμοίως κἀκεῖνα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτῳ.

τούτω. καὶ νῆ Δία γε ἡ Δαμασίου μήτηρ κωκύουσα
ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξίν ἐπὶ τῷ Δαμασίᾳ· σὲ δέ,
ὦ Μένιππε, οὐδεὶς δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσαι
μόνος.

13. Μέν. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούση τῶν κυνῶν μετ'
ὀλίγον ὠρουμένων οἴκτιστον ἐπ' ἐμοὶ καὶ τῶν κοράκων
τυπτομένων τοῖς πτεροῖς, ὁπότεν συνελθόντες θά-
πτωσί με.

Ἑρμ. Γεννάδας εἶ, ὦ Μένιππε. ἀλλ' ἐπεὶ καταπε-
πλεύκαμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον
εὐθεῖαν ἐκείνην προϊόντες, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθμεὺς ἄλ-
λους μετελευσόμεθα.

Μέν. Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἑρμῆ· προΐωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς.
τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει, καὶ
τὰς καταδικὰς φασὶν εἶναι βαρείας, τροχοὺς καὶ λίθους
καὶ γῦπας· δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος ἀκριβῶς.

7.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

1. Κράτ. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκες, ὦ Διό-
γενες, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς
πολλὰς ὀλκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεψιὸς Ἀριστέας, πλούσιος
καὶ αὐτὸς ὢν; ὃς τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο εἰώθει ἐπιλέγειν,
ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ.

Διογ. Τίνος ἔνεκα, ὦ Κράτης;

Κράτ. Ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἔνεκα

ἐκάτερος ἠλικιωῶται ὄντες, καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο, Ἄριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰ προαποθά-
νοι, δεσπότην ἀφίεις τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ
ὁ Ἄριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγγέγρα-
πτο, οἱ δ' ἐθεράπευον ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κο-
λακείᾳ· καὶ οἱ μάντις οἱ τε ἀπὸ τῶν ὄνειράτων, ὥς γε
Χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν
Ἄριστέα παρεῖχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοιρίχῳ, καὶ τὰ
τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπ' ἐκείνον, νῦν δ' ἐπὶ τοῦτον ἔρρεπε.

2. Διογ. Τί οὖν πέρας ἐγένετο, ὃ Κράτης ; ἀκούσαι
γὰρ ἄξιον.

Κράτ. Ἄμφω τεθνῶσιν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας, οἱ δὲ κλη-
ροὶ ἐς Εὐνόμιον καὶ Θρασυκλέα περιῆλθον ἄμφω συγ-
γενεῖς ὄντας οὐδὲ πάποτε προμαντευομένους οὕτω γε-
νέσθαι ταῦτα· διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρ-
ραν κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ
Ἰάπυγι ἀνετράπησαν.

3. Διογ. Εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖς δέ, ὅποτε ἐν τῷ βίῳ
ἦμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε
ἐγὼ ποτε ἠξιάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρο-
νομήσασαι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ—εἶχε δὲ πάνυ καρτε-
ρὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος—οὔτε, οἶμαι, σὺ ὁ Κράτης
ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήμα-
τα καὶ τὸν πῖθον καὶ τὴν πῆραν χοίνικας δύο θέρμων
ἔχουσαν.

Κράτ. Οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐδὲ σοί,
ὦ Διόγενες· ἃ γὰρ ἔχρῃν, σὺ τε Ἀντισθένουσ ἐκληρο-
νόμησας καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς
Περσῶν ἀρχῆς.

Διογ. Τίνα ταῦτα φῆς ;

Κράτ. Σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν.

Διογ. Νῆ Δία, μέμνημαι καὶ τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρὰ Ἀντιοθένους καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπών.

4. **Κράτ.** Ἄλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς κληρονομήσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

Διογ. Εἰκότως· οὐ γὰρ εἶχον, ἔνθα ἂν δέξαιντο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν διερρηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαπρὰ τῶν βαλλαντίων· ὥστε, εἴ ποτε καὶ ἐμβάλου τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθύς καὶ διέρρει, τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου, οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὐταὶ παρθένοι εἰς τὸν τετραήμερον πίθον ἐπαντλοῦσαι· τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

Κράτ. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν κάνταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν ἤξουσι κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

S.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ

1. **Μέν.** Τί κλαίεις, ὦ Τάνταλε ; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρη ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἐστώς ;

Γάντ. Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους.

Μέν. Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὥς μὴ ἐπικύψας πιεῖν ἦ καὶ νῆ Δί' ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρὶ ;

Γάντ. Οὐδὲν ὄφελος, εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπειδὴν προσιόντα αἰσθηταί με· ἦν δέ ποτε καὶ ἀρύσσομαι καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸν χεῖλος καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαρρῦν οὐκ οἶδ' ὅπως αὐθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χειρὰ μοι.

Μέν. Τεράστιόν τι πάσχεις, ὦ Γάνταλε. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τί δαὶ καὶ δέη τοῦ πιεῖν ; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἐν Λυδία που τέθραπται, ὅπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν ἐδύνατο, σὺ δέ, ἡ ψυχὴ, πῶς ἂν ἔτι ἡ διψῆς ἢ πίνοις ;

Γάντ. Τοῦτ' αὐτὸ ἡ κόλασις ἐστὶ, τὸ διψῆν τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα.

Μέν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτως πιστεύσομεν, ἐπεὶ φῆς κολάζεσθαι τῷ δίψει· τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται ; ἢ δέδιας, μὴ ἐνδεία τοῦ ποτοῦ ἀποθάνης ; οὐχ' ὀρῶ γὰρ ἄλλον ἄδην μετὰ τοῦτον ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον

Γάντ. Ὅρθῶς μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιθυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον.

Μέν. Ληρεῖς, ὦ Γάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἐλλεβόρου νῆ Δία, ὅστις τοῦναντίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδηγμένοις πέπονθας οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος.

Γάντ. Οὐδὲ τὸν ἐλλέβορον· ὦ Μένιππε, ἀναίνομαι πιεῖν, γένοιτό μοι μόνον.

Μέν. Θάρρει, ὦ Γάνταλε, ὡς οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γὰρ· καίτοι οὐ πάν-

τες, ὡσπερ σύ, ἐκ καταδίκης διψῶσι τοῦ ὕδατος αὐτοὺς
οὐχ ὑπομένοντος.

9.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

1. *Μέν.* Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλάι, Ἐρμῆ ;
ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα.

Ἐρμ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο
ἀπόβλεπον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ἰάκινθος τέ ἐστι καὶ
Νάρκισσος καὶ Νιρῆς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρὼ καὶ
Ἑλένη καὶ Λήδα καὶ ὅλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

Μέν. Ὅστ' ἄ μόνα ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυ-
μνά, ὅμοια τὰ πολλὰ.

Μέν. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ
θαυμάζουσι, τὰ ὀστ' ἄ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

Μέν. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἄν
διαγνοίην ἔγωγε.

Ἐρμ. Τοῦτ' ἰδὲ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

2. *Μέν.* Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλιαι νῆες ἐπληρώθη-
σαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἑλ-
ληγές τε καὶ βάρβαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι
γεγόνασιν ;

Ἐρμ. Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυ-
ναῖκα· ἔφησ γὰρ ἄν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

τοῖηδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα, εἴ τις βλέποι ἀποβεβλη-

κότα τὴν βαφήν, ἄμορφα δῆλον ὅτι αὐτῷ δόξει· ὅτε μέντοι ἀνθεῖ καὶ ἔχει τὴν χροάν, κάλλιστά ἐστιν.

Μέν. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματις οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ ῥαδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

Ἑρμ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλης, κείσο καταβαλὼν σεαυτόν, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

10.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ

1. **Μέν.** Πρὸς τοῦ Πλούτωνος, ὦ Αἰακέ, περιήγησαί μοι τὰ ἐν ἄδου πάντα.

Αἰακ. Οὐ ῥάδιον, ὦ Μένιππε, ἅπαντα· ὅσα μέντοι κεφαλαιώδη, μάνθανε· οὕτοσὶ μὲν ὅτι Κέρβερός ἐστιν, οἶσθα, καὶ τὸν προθμέα τοῦτον, ὃς σε διεπέρασε, καὶ τὴν λίμνην καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα ἤδη ἐόρακας ἐσιών.

Μέν. Οἶδα ταῦτα καὶ σέ, ὅτι πυλωρεῖς, καὶ τὸν βασιλέα εἶδον καὶ τὰς Ἑρινῦς· τοὺς δὲ ἀνθρώπους μοι τοὺς πάλαι δεῖξον καὶ μάλιστα τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν.

Αἰακ. Οὗτος μὲν Ἀγαμέμνων, οὗτος δὲ Ἀχιλλεύς, οὗτος δὲ Ἰδομενεὺς πλησίον, οὗτος δὲ Ὀδυσσεύς, εἶτα Αἴας καὶ Διομήδης καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων.

2. **Μέν.** Βαβαῖ, ὦ Ὅμηρε, οἶά σοι τῶν ῥαψωδιῶν τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρριπται ἄγνωστα καὶ ἄμορφα, κόνις

πάντα καὶ λῆρος πολὺς, ἀμενηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα-
οὔτος δέ, ὦ Αἰακέ, τίς ἐστι ;

Αἰακ. Κῦρός ἐστιν· οὔτος δὲ Κροῖσος, ὁ δ' ὑπὲρ
αὐτὸν Σαρδανάπαλλος, ὁ δὲ ὑπὲρ τούτους Μίδας, ἐκεῖ-
νος δὲ Ξέρξης.

Μέν. Εἶτα σέ, ὦ κάθαρμα, ἢ Ἑλλὰς ἔφριτε ζευ-
γνύντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διὰ δὲ τῶν ὄρων πλεῖν
ἐπιθυμοῦντα ; οἷος δὲ καὶ ὁ Κροῖσός, ἔστι. τὸν Σαρδανά-
παλλον δέ, ὦ Αἰακέ, πατάξαι μοι κατὰ κόρης ἐπίτρεψον.

Αἰακ. Μηδαμῶς· διαθρύπτεις γὰρ αὐτοῦ τὸ κρα-
νίον γυναικεῖον ὄν.

Μέν. Οὐκοῦν, ἀλλὰ προσπτύσομαί γε πάντως ἀν-
δρογύνῳ γε ὄντι.

3. **Αἰακ.** Βούλει σοὶ ἐπιδείξω καὶ τοὺς σοφούς ;

Μέν. Νῆ Δία γε.

Αἰακ. Πρῶτος οὗτός σοι ὁ Πυθαγόρας ἐστί.

Μέν. Χαῖρε, ὦ Εὐφορβε ἢ Ἄπολλον, ἢ ὅ τι ἂν
ἐθέλης.

Πυθ. Νῆ Δία καὶ σύ γε, ὦ Μένιπτε.

Μέν. Οὐκέτι χρυσοῦς ὁ μηρός ἐστί σοι ;

Πυθ. Οὐ γάρ· ἀλλὰ φέρε ἴδω, εἴ τι σοι ἐδώδιμον
ἢ πῆρα ἔχει.

Μέν. Κυάμους, ὦγαθέ· ὥστε οὐ τοῦτό σοι ἐδώδιμον.

Πυθ. Δός μόνον· ἄλλα παρὰ νεκροῖς δόγματα· ἔμα-
θον γάρ, ὡς οὐδὲν ἴσον κύαμοι καὶ κεφαλαὶ τοκήων
ἐνθάδε.

4. **Αἰακ.** Οὔτος δὲ Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου καὶ Θα-
λῆς ἐκεῖνος καὶ παρ' αὐτοὺς Πιπτακὸς καὶ οἱ ἄλλοι· ἐπὶ
δὲ πάντες εἰσὶν, ὡς ὄρεῖς.

Μέν. Ἄλυποι, ὦ Αἰακέ, οὔτοι μόνοι καὶ παιδοὶ
τῶν ἄλλων· ὁ δὲ σποδοῦ πλέως, ὥσπερ ἐγκρυφίας ἄρ-
τος, ὁ τὰς φλυκταίνας ἐξηγηθῆκώς, τίς ἐστιν ;

Αἰακ. Ἐμπεδοκλῆς, ὃ Μένιππε, ἡμίεφθος ἀπὸ τῆς Αἴτνης παρών.

Μέν. Ὡ χαλκόπου βέλτιστε, τί παθὼν σαυτὸν ἐς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες;

Ἐμπ. Μελαγχολία τις, ὃ Μένιππε.

Μέν. Οὐ μά Δί', ἀλλὰ κενοδοξία καὶ τῦφος καὶ πολλὴ κόρουζα, ταῦτά σε ἀπηνθράκωσεν αὐταῖς κρηπίσιν οὐκ ἀνάξιον ὄντα· πλὴν ἀλλ' οὐδέν σε τὸ σόφισμα ὄνησεν· ἐφωράθης γὰρ τεθνεώς. ὁ Σωκράτης δέ, ὃ Αἰακέ, ποῦ ποτε ἄρα ἐστίν;

Αἰακ. Μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμῆδους ἐκεῖνος ληρεῖ τὰ πολλά.

Μέν. Ὅμως ἐβουλόμην ἰδεῖν αὐτόν, εἴ που ἐνθάδε ἐστίν.

Αἰακ. Ὅρᾳς τὸν φαλακρόν;

Μέν. Ἄπαντες φαλακροὶ εἰσιν, ὥστε πάντων ἄν εἶη τοῦτο τὸ γνώρισμα.

Αἰακ. Τὸν σιμὸν λέγω.

Μέν. Καὶ τοῦτο ὁμοιον· σιμοὶ γὰρ ἄπαντες.

5. **Σωκ.** Ἐμὲ ζητεῖς, ὃ Μένιππε;

Μέν. Καὶ μάλα, ὃ Σώκρατες.

Σωκ. Τί τὰ ἐν Ἀθήναις;

Μέν. Πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι, καὶ τά γε σχήματα αὐτὰ καὶ τὰ βαδίσματα εἰ θεάσαιτό τις, ἄκροι φιλόσοφοι.

Σωκ. Μάλα πολλοὺς ἐόρακα.

Μέν. Ἀλλὰ ἐόρακας, οἶμαι, οἷος ἦκε παρὰ σοὶ Ἀρίστιππος καὶ Πλάτων αὐτός, ὁ μὲν ἀποπνέων μύρου, ὁ δὲ τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους θεραπεύειν ἐκμαθὼν.

Σωκ. Περὶ ἐμοῦ δὲ τί φρονοῦσιν;

Μέν. Εὐδαίμων, ὃ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἰ τά γε

τοιαῦτα· πάντες γοῦν σε θαυμάσιον οἶονται ἄνδρα γεγε-
νησθαι καὶ πάντα ἐγνωκέναι, καὶ ταῦτα—δεῖ γάρ, οἴ-
μαι, τάληθῆ λέγειν—οὐδὲν εἰδότα.

Σωκ. Καὶ αὐτὸς ἔφασκον ταῦτα πρὸς αὐτούς, οἱ δὲ
εἰρωνεΐαν ᾤοντο τὸ πρᾶγμα εἶναι.

6 Μέν. Τίνες δέ εἰσιν οὔτοι οἱ περὶ σέ;

Σωκ. Χαρμίδης, ᾧ Μένιππε, καὶ Φαῖδρος καὶ ὁ
τοῦ Κλεινίου.

Μέν. Εὖ γε, ᾧ Σώκρατες, ὅτι κἀνταῦθα μέτει τὴν
σαυτοῦ τέχνην καὶ οὐκ ὀλιγωρεῖς τῶν καλῶν.

Σωκ. Τί γὰρ ἂν ἄλλο ἥδιον πράττοιμι; ἀλλὰ πλη-
σίον ἡμῶν κατάκεισο, εἰ δοκεῖ.

Μέν. Μὰ Δί', ἐπεὶ παρὰ τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Σαρ-
δανάπαλλον ἄπειμι πλησίον οἰκήσων αὐτῶν· ἔοικα γοῦν
οὐκ ὀλίγα γελάσασθαι οἰμωζόντων ἀκούων.

Αἰακ. Κἀγὼ ἤδη ἄπειμι, μὴ καὶ τις ἡμᾶς νεκρῶν
λάθῃ διαφυγῶν. τὰ λοιπὰ δ' ἔσαυθις ὄψει, ᾧ Μένιππε.

Μέν. Ἄπιθι· καὶ ταυτὶ γὰρ ἱκανά, ᾧ Αἰακέ.

11.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. Χάρ. Ἀπόδος, ᾧ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα.

Μέν. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ᾧ Χάρων, ἥδιον.

Χάρ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύ-
σαμεν.

Μέν. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

Χάρ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων ;

Μέν. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα, ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω.

Χάρ. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ὃ μισρέ, ἦν μὴ ἀποδῶς.

Μέν. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

Χάρ. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν.

Μέν. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὃς με παρέδωκέ σοι.

2 *Ἑρμ.* Νῆ Δί' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.

Χάρ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

Μέν. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε· πλὴν ἄλλ' ὃ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις.

Χάρ. Σὺ δ' οὐκ ἦδεις, ὡς κομίζεσθαι δέον ;

Μέν. Ἦδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. τί οὖν ; ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν ;

Χάρ. Μόνος οὖν αὐχῆσεις προῖκα πεπλευκῆναι ;

Μέν. Οὐ προῖκα, ὃ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντιλῆσα καὶ τῆς κόπτης συνεπελαβόμεν καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

Χάρ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

3 *Μέν.* Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὔθις ἐς τὸν βίον.

Χάρ. Χάριεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

Μέν. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

Χάρ. Δεῖξον, τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

Μέν. Θέρομους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον.

Χάρ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἑρμῆ, τὸν κύνα ἤγαγες; οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων οἰμωζόντων ἐκείνων.

Ἑρμ. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθμευσας; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενὸς αὐτῷ μέλει. οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

Χάρ. Καὶ μὴν ἂν σὲ λάβω ποτὲ—

Μέν. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

12.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΥ

1. **Διογ.** ὦ Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς;

Μαύσ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν, ὦ Σινωπεῦ, ὃς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἠρῆα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων καὶ νήσους δέ τινας ὑπηγαγόμεν καὶ ἄχρι Μιλήτου ἐπέβην τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς ἦν καὶ μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῶ μνῆμα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἠλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξησχημένον ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένων λίθου τοῦ

καλλίστου, οἷον οὐδὲ νεῶν εὗροι τις ἄν ῥαδίως. οὐ δο-
κῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν ;

2. **Διογ.** Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς καὶ τῷ κάλλει καὶ
τῷ βάρει τοῦ τάφου ;

Μαύσ. Νῆ Δί' ἐπὶ τούτοις.

Διογ. Ἄλλ', ὃ καλὸν Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἐκεί-
νη ἔτι σοι οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν· εἰ νοῦν τινα ἐλοί-
μεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνας
ἔνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθεῖη ἂν τοῦ ἑμοῦ·
φαλακρὰ γὰρ ἄμφω καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας
ὁμοίως προφαίνομεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφηρήμεθα
καὶ τὰς ῥίνας ἀποσσεσιμώμεθα· ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυ-
τελεῖς ἐκείνοι λίθοι Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἐπι-
δείκνυσθαι καὶ φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δὴ
τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστὶ· σὺ δέ, ὃ βέλτιστε,
οὐχ ὄρω, ὃ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φῆς,
ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις
πιεζόμενος.

3. **Μαύσ.** Ἀνόνητα οὖν μοι ἐκείνα πάντα καὶ ἰσό-
τιμος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης ;

Διογ. Οὐκ ἰσότιμος, ὃ γενναιότατε, οὐ γάρ·
Μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώξεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ
γῆς, ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν ᾗτο, Διογένης δὲ καταγε-
λάσεται αὐτοῦ· καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῶ
ἔρει ἑαυτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς κατεσκευα-
σμένον, ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος, εἰ καὶ τινα
τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου·
λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν
ἄνδρὸς βίον βεβιωκῶς ὑψηλότερον, ὃ Καρῶν ἄνδραπο-
δωδέστατε, τοῦ σοῦ μνήματος καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χω-
ρίῳ κατεσκευασμένον.

13.

ΝΙΡΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. *Νιρ.* Ἴδου δὴ, Μένιππος οὐτοσὶ δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. εἰπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ ;

Μέν. Τίνες δὲ καὶ ἔστε ; πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναί.

Νιρ. Νιρεὺς καὶ Θερσίτης.

Μέν. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θερσίτης ; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον.

Θερσ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὁμοίος εἰμί σοι καὶ οὐδὲν τηλικουῖτον διαφέρεις, ἤλικον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπήνεσεν ἀπάντων εὐμορφότερον προσειπών, ἀλλ' ὁ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χεῖρων ἐφάνη τῷ δικαστῇ. ὄρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἦγγῃ.

Νιρ. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὅς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

2. *Μέν.* Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὁστᾶ ὁμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτη μόνον ἄρα διακρίνοίτο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σόν' ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

Νιρ. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

Μέν. Ὀνειρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω, ἃ καὶ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

Χ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ—Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Νεκρικοὶ Διάλογοι, ἔκδοσις ε'

Νιρ. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε ;

Μέν. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν ᾧδου καὶ ὁμοιοὶ ἅπαντες.

Θερσ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

14

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ

1. **Μέν.** Ἦκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν ἐπιθυμήσας ἀποθανεῖν.

Χείρ. Ἀληθῆ ταῦτα ἤκουσας, ὦ Μένιππε, καὶ τέθνηκα, ὡς ὄρας, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

Μέν. Τίς δαί σε ἔρωσ τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος ;

Χείρ. Ἐρῶ πρὸς σὲ οὐκ ἀσύνετον ὄντα· οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας.

Μέν. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὄραν τὸ φῶς ;

Χείρ. Οὐκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τι καὶ οὐχ ἀπλοῦν ἠγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ἔζων ἀεὶ καὶ ἀπέλαυον τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὄραι δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γινόμενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρω· ἐνεπλήσθην γοῦν αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μὴ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν.

Μέν. Εὖ λέγεις, ὦ Χείρων. τὰ ἐν ᾧδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἤκεις ;

2. Χείρ. Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι ἢ καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὔτε διψῆν, ὥσπερ ἄνω, οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' ἀνεπιδεεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέν.

Μέν. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιστῆ.

Χείρ. Πῶς τοῦτο φῆς ;

Μέν. Ὅτι, εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ ταῦτὸν ἐγένετό σοι προσκορές, καὶ τάνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολὴν σε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ, οἶμαι, ἀδύνατον.

Χείρ. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε ;

Μέν. Ὅπερ, οἶμαι, φασί, συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ 3

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ

1. Πολυδεύκης και Κάστωρ· συνήθως λεγόμενοι Διόσκουροι (=τέκνα Διός). Εἰς τούτους ὁ Ζεὺς ἔδωκεν ἀθανασίαν καὶ ἐπέτρεψε νὰ μένουν ἐναλλάξ ἀνὰ μίαν ἡμέραν εἰς τὸν ἄδην καὶ τὸν Ὀλυμπον. — ἐντέλλομαι=παραγγέλλω. — ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθης (ἐνν. ἐκ τοῦ ἄδου εἰς τὴν γῆν)=εὐθύς ὡς (μόλις) ἀνέλθης (ἐκ τοῦ ἄδου εἰς τὴν γῆν). — σὸν γάρ ἐστιν=διότι εἶναι ἡ σειρά σου. — οἶμαι ἢ οἴομαι=νομίζω. — ἀναβιῶναι· τοῦ ἀναβῶ=ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ζωὴν. — Μένιππος καὶ Διογένης· φιλόσοφοι ζήσαντες κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Ὀνομάζοντο σκωτικῶς κύνες ἢ κυνικοί, διότι περιφρονοῦντες ὅλα, ὅσα οἱ ἄλλοι ἐνόμιζον ἀγαθὰ, περιεφέροντο ἀνυπόδητοι μὲ κουρελιασμένα ῥοῦχα ὡς ἐπαῖται εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἐγλεύαζον τοὺς ἀνθρώπους. — κύνα=τὸν κυνικὸν φιλόσοφον. — Κράνειον· ἦτο γυμναστήριον ἐν Κορίνθῳ, εἰς τόπον κατάφυτον ἀπὸ κυπαρίσσους, μετὰ παλαιστρας, ὅπου ἐσύχναζον οἱ νέοι καὶ ἔμενον ὁ κυνικὸς Διογένης. — ἐν Λυκείῳ· ἦτο γυμναστήριον μὲ στοὰς ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου σήμερον εἶναι ἡ μόνη τῶν Ἀσωμάτων (Πετράκη) ἢ κατ' ἄλλους ὁ Ἑθνικὸς κῆπος. Ἐκεῖ ἐδίδασκεν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ διάδοχοί του, οἱ ὅποιοι ἐκαλοῦντο «Λύκειοι περιπατητικοί» φιλόσοφοι. — εἰπεῖν· ἐκ τοῦ ἐντέλλομαι. — εἰ σοι καταγεγέλασται=ἐὰν ἔχῃς περιγελάσει. — ἐνθάδε· δηλ. ἐν τῷ ἄδῃ. — καὶ πολὺ τὸ=καὶ πολὺ συχνὰ ἐλέγετο τὸ ἐξῆς. — βεβαίως=ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. — σατράπης·

οὕτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς διοικητὰς τῶν 20 σατραπειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἦτο διηρημένον τὸ κράτος των.—**εἰμωγή**—θρηγος, κλάματα.—**διαγινώσκομαι**—ἀναγνωρίζομαι.—**μαλθακὸς**—**μαλακὸς**—ὀλιγόψυχος, δειλός.—**ἀγεννής**—ἀνανδρος.—**πήρα**—ταγάρι, σακκούλι.—**θέρμοι**—λούπινα.—**Ἐκάτης δεῖπνον** εἰς τὸ τέλος ἐκάστου σεληνιακοῦ μηνὸς οἱ ἀρχαῖοι ἐθυσίαζον πρὸς καθαρισμὸν τῶν οἰκιῶν των καὶ ἔξαγνισμὸν καθόλου εἰς τὴν Ἐκάτην, προσωποποίησιν τῆς σελήνης καὶ θεᾶν τῶν καθαρῶν. Ὅ,τι ἔμενεν ἀπὸ τὰς θυσίας αὐτὰς (**Ἐκάτης δεῖπνα**) τὸ ἔθετον εἰς τὰ σταυροδρόμια, ἀπὸ ὅπου τὰ ἔπαιρναν οἱ πτωχοὶ καὶ τὰ ἔτρωγαν.—**ἐκ καθαρσίου**—ἐκ θυσίας πρὸς καθαρισμὸν, ἔξαγνισμὸν.

2. Ὅπως δὲ εἶδῶ . . . ἔννοεῖται τὸ **εἰπέ μοι**—πές μου, πῶς νὰ τὸν ἀναγνωρίσω.—**τριβώνιον πολύθυρον**—παλαιὸν ἐπανωφόριον μὲ πολλὰς ἱρῦπες.—**ἀναπεπταμένος** (ἀναπετάννυμαι)—ἀνοικτός.—**ἐπιπτυχὴ**—μπαλάωμα.—**ράκιον**—ὕποκορ. τοῦ ῥάκος—κουρέλι.—**ἀπὸ γε τούτων**—ἀπὸ αὐτὰ βεβαίως τὰ γνωρίσματα.

3. **μάταιος**—ἀνόητος.—**τιμωροῦμαι ἑμαυτὸν**—βιολογίζομαι—**συντίθημί τι ἐπί τινι**—συσσωρεύω τι ἐπάνω εἰς κάτι.—**ἕνα ὄβολόν ἔχοντας ἤκειν** (ἤκω—φθάνω, ἔρχομαι) οἱ ἀρχαῖοι ἔθεταν εἰς τὸ στόμα τοῦ νεκροῦ ἕνα ὄβολόν διὰ νὰ πληρώσῃ μὲ αὐτὸν τὸν Χάρωνα. Ἐτομένω; ἕκαστος ἔφερε μαζί του εἰς τὸν ἄδην ἀπὸ ὅλην τὴν περιουσίαν του ἕνα ὄβολόν.—**εἰρήσεται**—ῥηθήσεται.—**καλὸς**—ἡραῖος—**χαροπὸν ὄμμα**—μάτι ἀστραπηβόλον.—**εὐτονος**—ἰσχυρός, εὐρωστος.—**καρτερὸς εὐτονος**—**ἄχθομαι**—λυποῦμαι.—**οἰκτίρω**—ἐλεεινολογῶ.

4. **τοὺς ἐκεῖ πλουσίους**; δηλ. τοὺς εἰς τὸν ἄδην—**ἐκλελύσθαι**—ὅτι εὐρίσκονται εἰς παραλυσίαν.—**ἔφησθα**—παρατατ. τοῦ φημί—λέγω, παραγγέλλω.—**ἔσσωμεν**—ἄς ἀφήσωμεν.—**ἐπεῖ σοι δοκεῖ**—ἰφοῦ τὸ θέλεις σύ.—**ἀπένεγκον** (τοῦ ἀποφέρω)—νὰ μεταφέρῃς, νὰ εἴπῃς.

ΠΛΟΥΤΩΝ ἢ ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. οὐ φέρομεν=δὲν ὑποφέρομεν.—κατάστησόν ποι=βάλε τον κάπου.—τῶν ἄνω=τῶν ἐπιγειῶν ἀγαθῶν.—Μίδας· βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, περίφημος διὰ τὸν πλοῦτόν του.—Σαρδανάπαλλος· βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, παροιμιώδης διὰ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὰς ἡδονάς.—τρυφή=αἱ ὑλικάι ἀπολαύσεις.—Κροῖσος· βασιλεὺς τῆς Λυδίας, ἑξακουστός διὰ τοὺς θησαυροὺς του.—ἐξονειδίζω τινὰ ἢ τινὶ=ἐπιπλήττω τινὰ πικρά.—ὄλω=καθόλου, ἐν ἐνὶ λόγῳ.—τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε; βραχυλογία· τὸ πλήρες: τί ἔστι ταῦτα, ὅ φασιν, ὦ Μένιππε;—ἀγεννήης=ἀνελεύθερος.—ἀπέχρησε· τοῦ ἀποχράω=ἀρκῶ, φθάνω.—περιέχομαι τῶν ἄνω=ἀγαθῶ ὑπερβολικὰ τὰ ἐπίγεια.—τοιγαροῦν=διὰ τοῦτο λοιπόν.—ἀνιῶ=στενοχωρῶ, ἐνοχλῶ.—οὐ χρὴ· ἐνν. ἀνιῶν αὐτοῦς.—ὁμόψηφος=ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν γνώμην, ὁ ἐγκρίνων τι.—στασιάζω=φιλονικῶ.—οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ παυσομένου μου=μάθετε, ὅτι καὶ δὲν θὰ παύσω.—ἐνθα γὰρ ἄν ἴητε=ἔπου καὶ ἄν πᾶτε.—κατάδω=ξελαραίνω ψάλλον.—ὑβρις=αὐθάδεια, περιφρόνησις πρὸς τοὺς ἄλλους.

2. ἐντρυφῶ τινι=περιπαίζω τινὰ.—τὸ παράπαν=καθόλου.—οὐ μῶξεσθε=θὰ σκάσετε, θὰ πλανιάσετε.—πολλῶν γε... ἐνν. ἀφηρημένοι.—συνείρω=συνάπτω, παρεμβάλλω.—τὸ «γνώθι σαυτὸν» πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι=θὰ τραγουδῶ παρεμβάλλον πολλάκις τὸ «γνώθι σαυτὸν».—πρέπει γὰρ ἄν... =διότι ταιριάζει.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

1. κληρὸς=κληρονομία —θηράω-ῶ=κυνηγῶ, ἐπιδιώκω.—Σικυώνιος· ὁ κάτοικος τῆς Σικυῶνος, πόλεως τῆς Πελο-

ποννήσου ἐπὶ τοῦ κορινθιακοῦ κόλπου, πλησίον τῆς Κορίνθου. — ἐπιμετρέω-ῶ=προσθέτω. — οἶόν τέ ἐστίν=εἶναι δυνατόν. — κατασπάω-ῶ=σύρω δυνατὰ πρὸς τὰ κάτω. — ἐφεξῆς=κατὰ σειράν, τὸν ἓνα κατόπιν τοῦ ἄλλου. — οὐ μὲν οὖν=ὄχι σὲ βεβαιῶ. — ἀντιποιοῦμαι=προβάλλω ἀξιώσεις, θέλω νὰ οἰκιοποιηθῶ. — οὐδὲν προσήκοντες=χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν συγγένειαν. — μικρὸν=βδελυρόν, ἐλεεινόν. — ῥαῖζω=καλυτερεύω ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, παίρνω ἐπάνω μου. — καὶ ὅλως ποικίλη τις ἡ κολ. τῶν ἀνδρῶν· ἐνν. ἐστί. — προαπίτωσαν (προαπέρχομαι) μάτην ἐπιχανόντες (τοῦ ἐπιχάσκειν)=ἄς προαπέλθωσι (προαποθάνουν), ἀφοῦ ἐπερίμεναν ματαίως μὲ τὸ στόμα ἀνοικτόν.

2. πείσονται· τοῦ πάσχω. — διαβουκολῶ=ἔξαπατῶ. — ἐλπίζει=δίδει ἐλπίδας. — καὶ αἰεί... εἰσικῶς = καὶ μολονότι φαίνεται διαρκῶς ὡσάν πεθαμένος. — ἔρρωται· τοῦ ῥώννυμαι=εἶμαι γερός, ὑγιής. — βόσκομαι=τρέφομαι μὲ ἐλπίδας. — τιθέντες πρὸς ἑαυτοὺς=φανταζόμενοι διὰ τὸν ἑαυτόν τους. — Ἰόλεως· ἀνεψιὸς τοῦ Ἡρακλέους. Ὅταν ἀπέθανεν, ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ Πλούτωνος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γῆν καὶ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῶν Ἡρακλειδῶν. — ἀνηβῶ-ῶ=γίνομαι πάλιν νέος. — ἠκέτωσαν· τοῦ ἦκω=φθάνω, ἔρχομαι. — κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες=κακοὶ (ὄντες) κακῶς ἀποθανόντες (ὄχι κακὴν κακῶς, ὅπως λέγεται ἐσφαλμένως σήμερον). — ἀμέλησον = μὴ σὲ μέλει. — μετελεύσομαι=θὰ ὑπάγω νὰ φέρω (αὐτοὺς). — προθήβης (ὄ)=νέος.

4.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ

1. Δικαιοτάτον μὲν οὖν=βεβαίως δικαιοτάτον. — παρὰ πάντα τὸν χρόνον=καθ' ὅλον τὸν χρόνον, διηνεκῶς. — ἐπιβουλεύω τινί=συνωμοτῶ κατὰ τινος. — τὸν κληρὸν· ἴδε διά-

λογ β.—**Οὐ γὰρ ἐχρῆν . . . ἀπελθεῖν τοῦ βίου παραχωρήσαντα τοῖς νέοις ;**—δὲν θὰ ἔπρεπεν, ἀφοῦ εἶναι γέρον, νὰ ἀπέλθῃ τοῦ βίου (ἀποθάνῃ), ἀφήνων τὴν θέσιν του εἰς τοὺς νέους ;—**καινὰ**=νέα, παράδοξα.—**τὸ δὲ ἄλλως . . . διέταξεν**=ἀλλὰ τοῦτο κατ' ἄλλον τρόπον (διαφορετικὰ) ἢ Μοῖρα τὸ ἐκανόνισεν.

2. Οὐκοῦν=λοιπόν, ἴσα ἴσα.—**αἰτιῶμαί τινος**=κατηγορῶ, κατακρίνω τινά.—**ἐξῆς πως**=μὲ κάποιαν σειράν.—**ἀναστρέφεσθαι δὲ μηδαμῶς (ἐχρῆν)**=δὲν ἔπρεπε δὲ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ γίνεται τὸ ἀντίθετον (ἀντίστροφον).—**μόγις**=μόλις, μετὰ δυσκολίας.—**ἐπικύπτω τινὶ**=ἀκκουμβῶ, στήριζομαι ἐπάνω εἰς κάποιον.—**κόρυζα**=μύξα.—**λήμη**=τσιμπλά.—**μεστός**=πλήρης, γεμάτος.—**εἰδότα**: μετοχ. τοῦ οἶδα=γνωρίζω.—**ἔμψυχον . . . τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγελώμενον**=ὁ καταγελώμενος ὑπὸ τῶν νέων ὡς ἔμψυχος (ζωντανός) τάφος.—**ἔρρωμένος** (=ῥώννυμαι)=ὑγίης, γεμάτος ζωῆν, σφριγῶς.—**ἄνω ποταμῶν**: ἡ παροιμία προήλθεν ἀπὸ τὸν στίχον «ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί»=τὰ νερὰ τῶν ποταμῶν ῥέουν ἀντιστρόφως, πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς τὰς πηγάς. Ὁμοίαι εἶναι καὶ ἡ κατωτέρω «**ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν . . .**», ἥτοι δὲν σύρει ὁ βοῦς τὴν ἄμαξαν, ἀλλ' ἀντιστρόφως προηγείται ἡ ἄμαξα παρασύρουσα τὸν βοῦν. Λέγονται δὲ ἄμφότεραι αἱ παροιμίαι αὗται ἐπὶ τῶν συμβαινόντων ἀντιθέτως πρὸς τὸ κανονικόν.—**ἡ τὸ τελευταῖον**=ἡ ἐπὶ τέλους, ἡ τοῦλάχιστον.—**τὸ τῆς παροιμίας**=ὅπως λέγει ἡ παροιμία.

3. ἤπερ σοὶ δοκεῖ=παρὰ ὅσον νομίζεις σύ.—**ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε** (=ἐπιχάσκετε)=στέκεσθε μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα ἔμπρὸς εἰς τὰ ξένα ἀγαθὰ=ἐπιθυμεῖτε πολὺ τὰ ξένα ἀγαθὰ.—**ἐσποιεῖτε . . . αὐτούς**=παρέχετε ἑαυτοὺς πρὸς υἰοθεσίαν.—**γέλωτα ὀφλισκάνω**=θεωροῦμαι γελοῖος.—**κατορύττομαι**=θάπτομαι.

4. ἀληθῆ ταῦτα φῆς=ἀληθῆ ἐστί ταῦτα, ἃ φῆς.—**ὁπότε ἐσίοιμι**=ὁσάκις εἰσηρχόμην εἰς τὸν οἶκόν του, τὸν ἐπεσκεπτόμην.—**ὑποστένω**=ἐκβάλλω βαθὺν στεναγμόν.—**μύχιον . . . ὑποκρώζω**=βογγῶ ἀσθενῶς.—**αὐτίκα**=ἐντὸς ὀλίγου.—**σορὸς**

—κάσσα, φέρετρον.—**ἐπιβαίνω τῆς σοροῦ**—μπαίνω εἰς τὴν κάσσαν, ξεψυχῶ, ἀποθνήσκω.—**ἀγρυπνία καὶ φροντίδες**· ἐπεξήγησις τοῦ ταῦτα.—**δέλεαρ**—δόλωμα.—**ἐφειστήκει** . . . **ἐπιγελῶν**—ἴστατο πλησίον περιγελῶν με.—**πρῶην**—ἰστίως, πρὸ ὀλίγου.—**ζῶης ἐπὶ μήκιστον**—εἶθε νὰ ζῆς ἐπὶ μακρότατον χρόνον.—**ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν**—ὑπὸ τὸ βάρος τῶν αὐτῶν φροντίδων, ἐξαντλούμενοι ἀπὸ παρομοίας (διαρκεῖς) σκέψεις.

5.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ

1. **παράσιτος**—ὁ τρεφόμενος ἀπὸ ἄλλον, ὁ ζῶν δαπάναις ἄλλου (τὸν ὁποῖον κολακεύει).—**ἐμφαγῶν**· τοῦ ἐνεσθίω—τρώγω μὲ λαιμαργίαν.—**παρῆς ἀποθνήσκοντί μοι**—ἦσο παρῶν, ὅτε ἀπέθνησκον.—**τὸ ἐμόν**· ἔνν. πάθος—**οἶσθά** . . . **που**—γνωρίζεις ἀναμφιβόλως, ἂν δὲν ἀπατῶμαι.—**ὦ σε τὰ πολλὰ ἤδειν συνόντα**—εἰς τὸν ὁποῖον ἐγνωρίζα, ὅτι ἐπήγαινες συχνά, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχες σχέσεις.—**ὑπισχνούμενον ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι**—ὁ ὁποῖος μοῦ ἔδιδεν ὑποσχέσεις, ὅτι θὰ ἀποθάνῃ γρήγορα ἀφήνων ἐμὲ κληρονόμον.—**ἐς μήκιστον ἐπεγίνετο**—παρατείνεται πάρα πολὺ, ἐπὶ μακρὸν χρόνον.—**τὸν Τιθωνόν**· πρόσωπον τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας· ἔλαβε παρὰ τοῦ Διὸς τὴν ἀθανασίαν, ἀλλ' ὄχι καὶ τὴν αἰωνίαν νεότητα καὶ διὰ τοῦτο κατέστη ὑπέρογκος—**ἐπίτομος**—σύντομος.—**ἐπὶ τὸν κλῆρον**—πρὸς ἄλλωσιν τῆς κληρονομίας.—**πριάμενος**· τοῦ ὠνοῦμαι—ἀγοράζω.—**ἐπειδὴν τάχιστα**· ἰδὲ διαλογ. 1.—**πίνει ἐπεικῶς ζωρότερον**—πίνει ἀρκετὰ πολὺ, μεθάει.—**ἐπομῶ-ἐπόμνυμι**—ὀρκίζομαι.

2 **ἤκομεν λουσάμενοι**—ἰφοῦ ἐγυρίσαμεν ἀπὸ τὸ λουτρόν.—**μειρακίσκος**—παλληκάρι.—**κύλιξ**· τὸ κατ' ἐξοχὴν ποτήρι τοῦ οἴνου τῶν ἀρχαίων, ὁμοιον περὶ τοῦ πρὸς τὸ σημερινὸν ποτήρι τῆς σαμπάνιας.—**ἀφάρμακτος**—χωρὶς φαρμάκι, δηλητήριον.—**αὐτίκα μάλα**—ἀμέσως.—**ἐκτάδην**—ἐπιλωμένος.—

ὑποβολιμαῖος—ὁ τιθέμενος εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλου.—**ἐπι-
γελῶ τινι**—γελῶ ἐπὶ τινι, ἐπὶ τῷ πάθει τινός=κοροῦδεύω κά-
ποιον.—**γάρ**· αἰτιολογεῖ τὴν ἐξυπακουομένην ἀπόκρισιν: γελῶ.—
τί πρὸς ταῦτα—πῶς διετέθη ἀπέναντι τοῦ γεγονότος αὐτοῦ,
ποῖαν ἐντύπωσιν τοῦ ἔκαμε τὸ γεγονὸς αὐτό.—**ὑποταράσσομαι**-
=ταράσσομαι ὀλίγον.—**συνεῖς**· τοῦ συνήμι=ἀντιλαμβάνομαι,
ἐννοῶ.—**οἶά γε ὁ οἰνοχόος εἴργασται**=δι' ὅσα βέβαια εἶχε
κάμει ὁ οἰνοχόος, διὰ τὸ τραγικὸν λάθος τοῦ οἴν.—**τὴν ἐπίτο-
μον**· ἐνν. ὁδόν.

6.

**ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ
ΔΙΑΦΘΩΡΩΝ**

1. **ὑπόσαθρον**=ὀλίγον σαθρόν, σάπιον.—**διαρρεῖ τὰ πολλὰ**-
=κάμνει νερὰ ἀπὸ πολλὰ μέρη.—**τρέπομαι ἐπὶ θάτερα**=
κλίνω (γέρονω) πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην πλευράν.—**οἰχῆσεται**-
περιτραπέν=θὰ ἀνατραπῆ ἀμέσως.—**ἦκω**=ἔρχομαι, ἔχω ἔλ-
θει.—**ἐπιφέρομαι**=φέρω μαζί μου.—**δέδισα ἢ δέδοικα**=φο-
βοῦμαι.—**νέω**=κολυμβῶ.—**εὐπλοῶ**=πλέω ἐν ἀσφαλείᾳ.—**ἠῶν**-
-όνος=ἀκτῆ.—**σοὶ μελήσει**=σὺ θὰ φροντίσης.—**τὸ ἀπὸ τοῦ**-
του=ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα.—**ψιλὸς**=γυμνός.—**ἐπιπλα**=τὰ φορέ-
ματα καὶ λοιπὰ πράγματα.—**ἔστῶς**· μετοχ. τοῦ ἕστηκα=ἔχω
σταθῆ, ἴσταμαι.—**διαγινώσκω**=ἔξετάζω ἀκριβῶς.

2. **ἀπερρίφθων**· προστ. παρακειμ. τοῦ ἀπορρίπτομαι=ἄς
πεταχθοῦν.—**εὖ ποιῶν**=καὶ καλὰ ἔκαμα' κατ' ἐννοίαν=εὐτυ-
χῶς.—**προεδρία**=πρωτοκαθεδρία.

4. **πορφυρίς**=πορφυροῦν ἔνδυμα.—**διάδημα**· ταινία, σύμ-
βολον τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος.—**βλοσυρὸς**=ὁ ἔχων βλέμμα
αἰσθηρόν, ἀγριωπόν.—**Γελῶν**· τῶν κατοίκων τῆς Γέλας, μιᾶς
τῶν ἐπιφανεστέρων ἑλλην. πόλεων τῆς Σικελίας.—**ἀποτίθεμαι**.

==ἀπορρίπτω.—**ἰδοῦ σοι**=ἰδοῦ πρὸς χάριν σου, διὰ τὸ χατήρι σου.—**τύφος**=ἀλαζονεία.—**ὑπεροψία**=ὑπερηφάνεια, ἔπαρσις.—**πορθμειόν**=πλοιάριον.—**συνεμπεσόντα**=ἐὰν πέσουν μαζί.—**ἔφεστρίς**· ἐπανωφόριον (βασιλικόν).—**εἶεν**· ὡς ἐπίθω.==ἔστω, πάει καλά.—**ἄνοια**=ἀνοησία.—**ὑβρις**=ἀλαζονεία, καταφρόνησις πρὸς τοὺς ἄλλους.

5. **ὦ βέλτιστε**=καλέ μου φίλε, φιλαργικό μου.—**ὑπερτίθεμαι**=θέτω ἐπάνω.—**τὰ κηρύγματα**· τῶν νικῶν.—**ἰσοστάσις**=ἰσοβαρής,

6. **ἀβαρής**=χωρὶς βάρους, ἐλαφρός.—**μαλακία**=μαλθακότης, ἐκθήλυνσις.—**τρυφή**· ἴδε διάλογον 2.—**ἐντάφια**· ὅσα θάπτουν μαζί με τοὺς νεκρούς.—**ἀνακηρύττω τινὰ**=ἀνακηρύττω τινὰ εὐεργέτην.—**ἀνδριάντων ἐπιγραφάς**· διότι εἰς τοὺς εὐεργέτας τῆς πόλεως ἀνήγειρον πολλάκις ἀνδριάντας με ἀφιερωματικά ἐπιγράμματα.—**ἔχωσαν (χόω· χώννυμι) τάφον**=ἤγειραν τάφον.—**τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι** ; = διότι τί (ἄλλο) ἤμπορῶ νὰ κάμω ;

7. **Βαβαῖ**· ἐπιφώνημα ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ=πῶ, πῶ ! **τρόπαιον**· σύμβολον τῆς τροπῆς τῶν ἐχθρῶν ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἀπ' αὐτῶν ληφθέντων λαφύρων.

8. **σεμνός**=σοβαρός, μεγαλοπρεπής.—**ἀπό γε τοῦ σχήματος**=ἂν τοῦλάχιστον κρίνη κανεῖς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου.—**βρενθύομαι**=ὑπερηφανεύομαι, καμαρώνω με ὑπερηφάνειαν.—**τὰς ὄφρυς ἐπηρκῶς**=με τὰ φρύδια ἀνασηκωμένα.—**ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων**=ὁ βυθισμένος εἰς τὰς σκέψεις.—**βαθὺν πώγωνα καθειμένος (καθίεμαι)**=ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφήσει μακρὸν καὶ δασὺν πώγωνα (γενειάδα).—**γόνης**=πλάγνος, ψεύστης.—**μεστὸς τερατείας**=τερατολόγος, ὁ λέγων παράδοξα πράγματα.—**ἐρώτησις ἄπορος**=ἐρώτησις ἀκατανόητος.—**λῆρος**=φλυαρία, μωρολογία.—**ῥθλος**=μωρία.—**οὐ λέληθέ με**=δὲν με διαφεύγουν.—**περικρύπτω**=ἀποκρύπτω.—**πεντηκόντορος**· πλοῖον πολεμικὸν τῶν ἀρχαίων με πενήντα κώπας.

9. **λάσιος**=πυκνός.—**μνᾶ**· μέτρον βάρους ἴσον περίπου πρὸς 1 λίτραν.—**ἀποκείρω**=κουρεύω.—**ἐπίκοπον** ἢ καὶ

ἐπικόπανον· τὸ ξύλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου λιανίζουσι τὸ κρέας, τὸ κρεατοσάνιδον· καθόλου τὸ ξύλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κοπανίζουσι κάτι.—**ἀποβάθρα**· σάνις τιθεμένη ἀπὸ τοῦ πλοιαρίου μέχρι τῆς ξηρᾶς πρὸς ἔξοδον καὶ εἴσοδον.—**ἐπικόπη τῆ ἀποβάθρα χρησάμενος**—ἀφοῦ χρησιμοποίησιν τὴν ἀποβάθραν ἀντὶ ἐπικόπου.—**κινάβρα**—ἡ δυσσομία τῆς ἀκαθάρτου γενειάδος.—**ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπῆρκε**—τὸ πῆρε πολὺ ψηλά.—**ἐφ' ὧτω**—διὰ ποίαν αἰτίαν.—**ἀνατείνω ἑμαυτὸν**—ἀνυψῶν τὸν ἑαυτὸν μου.—**ὑπὸ μάλης**—κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλην.—**οὐκοῦν**—λοιπόν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.—**τὸ γενναῖον**—ἡ παλληκαριά.—**γούν**—τοῦλάχιστον.—**κοῦφος**—ἐλαφρὸς.—**εὐφορος**—ὁ εὐκόλως φερόμενος, εὐκολοσῆκτος.

10. ἀντίθεσις καὶ παρίσωσις· εἶναι ῥητορικὰ σχήματα.—**βαρβαρισμός**· γραμματικῆς σφάλμα.—**ἦν ἰδοῦ**—ἔ! ἰδοῦ· τὸ ἦν ἐπιφώνημα—ἔ, κοίτα.—**ἀπόγειον**· χονδρὸ σχοινί, μετὸ ὁποῖον δένουσι τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηράν, τὸ παλαμάρι.—**ἀνελώμεθα**· τοῦ ἀναιροῦμαι—σηκῶν.—**τὸ ἀγκύριον ἀνεσπασθῶ**—ἄς σηκωθῆ ἢ ἄγκυρα.—**πέτασον**· τοῦ πετιάννυμι—ἀνοίγω εἰς τὸν ἄνεμον.—**εὐθύνω**—διευθύνω.—**εὐπλοῶμεν**—καλὸ ταξίδι νᾶχωμεν.

11. ὁ τὸν πῶγονα δεδηωμένος (δηοῦμαι)—ὁ τὸν πῶγονα ἀποκεκομμένος.

12. μεταξὺ λόγων—ἐνῶ λέγομεν, συζητοῦμεν.—**ἄσμενος**—μὲ χαράν, χαρούμενος.—**συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν**—σπρώχνεται, ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὰς γυναῖκας.—**διεξέρχομαι λόγους**—ἐκφωνῶ λόγους.—**κωκῶ**—ὀδύρομαι.—**ἐξάρχω**—κάμνω ἀρχήν, εἶμαι ἐπὶ κεφαλῆς.—**καθ' ἡσυχίαν**—ἡσυχῶς, χωρὶς θρήνους.

13. οἰκτιστον—οἰκτρότατα, μετὸ μεγάλην λύπην.—**γεννάδος**—γενναῖος.—**ἄλλους μετελευσόμεθα**—θὰ πᾶμε νὰ μεταφέρωμεν ἄλλους.—**προΐωμεν**· ἐνν. εἰς τὸ δικαστήριον.—**τί οὖν ἔτι . . μέλλετε ;**—διατί λοιπὸν ἀκόμη βραδύνετε ;—**τροχός**· βασανιστήριον ὄργανον, κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ἐξηπλοῦτο ὁ κατάδικος πρὸς τιμωρίαν.—**δειχθήσεται**—θὰ ἀποκαλυφθῆ, θὰ ἔλθῃ εἰς τὸ φῶς.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

1. Κράτης· κυνικός φιλόσοφος ἐκ Θηβῶν.—**ὀλκᾶς**· φορητὴ γὼν πλοῖον.—**ἀνεψιὸς**=ἐξάδελφος.—**ἀναείρω**=σηκῶνα ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆν (ἐπὶ παλαιστοῦ, ὃ ὁποῖος ἀγωνίζεται νὰ καταβάλλῃ τὸν ἀντίπαλον).—**ἢ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σε**=ἢ ἐσὺ νὰ με σηκώσης νεκρὸν (καὶ νὰ λήβῃς τὴν περιουσίαν μου) ἢ ἐγὼ σέ. Τὸν στίχον τοῦτον λέγει ὁ Τελαμώνιος Αἴας πρὸς τὸν Ὀδυσσεά ἐν Ἰλ. Ψ 725.—**ἠλικιῶται**=συνομήλικοι.—**ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολακείᾳ**=διαγωνιζόμενοι, ποιὸς νὰ περάσῃ τὸν ἄλλον εἰς τὴν κολακείαν.—**τεκμαίρομαι**=συμπεραίνω, προβλέπω.—**Χαλδαίων παῖδες**· οἱ Χαλδαῖοι ἦσαν ἱερεῖς τῶν Βαβυλωνίων, γνωστοὶ ὡς ἀστρονόμοι καὶ ὄνειροκρίται.—**Πύθιος**· ὁ ἐν Δελφοῖς Ἄπολλων.—**ἄρτι μὲν. . . ἄρτι δέ**=ἄλλοτε μὲν, ἄλλοτε δέ.—**τάλαντον**=ἡ ζυγαριά.—**ρέπω**=κλίνω πρὸς τὸ ἓνα μέρος.

2. Σικυῶν· ἴδε διάλογον 3.—**Κίρρα**· λιμὴν τῶν Δελφῶν, ἢ Ἰτέα.—**κατὰ μέσον τὸν πόρον**=εἰς τὸ μέσον τοῦ στενοῦ περάματος τῆς θαλάσσης.—**Ἰάπυξ**· βορειοδυτικὸς ἄνεμος, ὁ Ἄργέστης (μαῖστρος).

3. Ἀντισθένης· μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, θεμελιωτὴς τῆς κυνικῆς Σχολῆς.—**κότινος**=ἀγριελαία.—**τὸν πίθον**· διότι ὁ Διογένης διέμενε συνήθως ἐντὸς πίθου ἐν Κορίνθῳ.—**χοῖνιξ**· μέτρον σίτου.—**τίνα ταῦτα φῆς;**=τίνα ἐστὶ ταῦτα, ἃ φῆς;—**παρρησία**=θάραξ τῆς γνώμης.—**εἰκότως**=εὐλόγως, μὲ τὸ δίκιο τους.—**διερρηκότες** (διαρρέω) ὑπὸ τῆς τρυφῆς=ἐξηνητλημένοι ἀπὸ τὴν μαλθακότητα, σάπιοι ἀπὸ τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσει.—**σαπρὸς**=σάπιος, ἐφθαραμένος.—**στέγω**=φυλάττω, συγκρατῶ.—**αἱ τοῦ Δαναοῦ . . . παρθένοι**· αἱ 49 θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, φονεύσασαι τοὺς ἄνδρας τῶν κατεδικάσθησαν εἰς τὸν ἄδην νὰ ἀντλοῦν ἀκαταπαύστως εἰς τρυπημένον πίθον, ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία «ἀντλεῖν εἰς πίθον Δαναίδων» λεγομένη ἐπὶ τῶν ματαιοπονοῦντων.—**αὗται**=αἱ γνωσταί.—**τετρημένον**· παρακ. τοῦ τετραίνω=τρυπῶ.

8.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ

1. Τάνταλος· μυθικός βασιλεὺς τῆς Φρυγίας· διὰ τὴν πανουργίαν καὶ τὴν σκληρότητά του κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν θεῶν νὰ ὑφίσταται τὸ μαρτύριον, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ λόγος ἐδῶ. — οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς . . . πιεῖν=τόσον ὀκνηρὸς (τεμπέλης) εἶσαι, ὥστε νὰ μὴ κύψῃς νὰ πῆς. — ἀρυσάμενος· τοῦ ἀρύτομαι=λαμβάνω ὕδωρ, ἀντιῶ — κοίλῃ τῇ χειρὶ=διὰ τοῦ κοιλώματος τῆς παλάμης, μὲ τὴ χούφτα. — ἦν δέ ποτε ἀρύσσομαι καὶ προσενέγκω τῷ στόματι=ἐὰν δὲ καμμιά φορὰ ἀντλήσω (πάρω μὲ τὸ χέρι μου) καὶ πλησιάσω εἰς τὸ στόμα μου. — οὐ φθάνω βρέξας ἄκρον χειλὸς καὶ . . . διαρρυσὲν οὐκ εἶδ' ὄψας . . . ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χειρὰ μοι=δὲν προφθάνω νὰ βρέξω τὰ ἄκρα τῶν χειλέων μου καὶ ἀμέσως, ἀφοῦ χυθῆ διὰ μέσου τῶν δακτύλων μου, δὲν ξεύρω πῶς, μοῦ ἀφήνει ἐκ νέου ἀδειανὸ τὸ χέρι. — τεράστιος=τερατώδης. — ἀτάρ· σύνδεσμος=ἀλλά. — τί δαί (=δὴ) καὶ δέη τοῦ πιεῖν;=ποῖαν τάχα ἀνάγκην ἔχεις νὰ πῆς; — που· εἰς τὸ ὄρος Σίπυλον τῆς Λυδίας.

2. ἔνδεια=ἔλλειψις, στέρησις. — τοῦτο δ' οὖν. . . τῆς καταδίκης. . . τό . . .=αὐτὸ ἴσα ἴσα εἶναι κόλασις, τὸ νὰ . . . μηδὲν δεόμενον=χωρὶς νὰ ἔχω καμίαν ἀνάγκην. — ληρῶ=φλυαρῶ, λέγω ἀνοησίας. — ὡς ἀληθῶς=ἀληθέστατα, πραγματικῶς — ἀκράτου γε ἔλλεβόρου=καθαροῦ ἀσφαλῶς ἔλλεβόρου· ὁ δὲ ἔλλεβόρος ἦτο βοτάνη, τὴν ὁποίαν μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ὡς εἰδικὸν φάρμακον κατὰ πολλῶν νοσημάτων, κυρίως δὲ κατὰ τῆς παραφροσύνης. — δεδηγμένοι· τοῦ δάνκομαι=δαγκάνομαι — ἀναίνομαι=ἀρνοῦμαι. — γένοιτό μοι μόνον=ἀρκεῖ, μακάρι, μόνον νὰ τὸν ἔχω. — πίεται· μέλλ. τοῦ πίνω. — τοῦ ὕδατος αὐτοῦς οὐχ ὑπομένεντος=διότι τὸ ὕδωρ δὲ τοὺς περιμένει (τοὺς φεύγει ἀπ' ἐμπρὸς τους).

Χ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ - Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ Νεκρικοὶ Διάλογοι, ἔκδοσις ε'

9.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

1. **ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα**=κάνε μου τὸν ξεναγόν, ὀδήγησέ με, διότι εἶμαι νεοφερμένος.—**οὐ σχολή μοι ἔνν. ἐστί**=δὲν ἔχω καιρόν.—**Ῥάκινθος καὶ Νάρκισσος**: μυθικοὶ νεανίαι περίφημοι διὰ τὴν ὠραιότητά των.—**Τυρῶ καὶ Λήδα**: μυθικαὶ γυναῖκες περιβόητοι ἐπίσης διὰ τὸ κάλλος των.—**Νιρεύς**: ἴδε διάλογον 13.—**ἔοικας καταφρονεῖν**=φαίνεται, ὅτι περιφρονεῖς.—**οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην**=διότι δὲν ἤμπορῶ νὰ καταλάβω, νὰ διακρίνω.

2. **ἀνεμέσητον**=ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ κατακρίνη, νὰ μεμφθῆ.—**τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικί**=ἀμφὶ τοιῆδε γυναικί=περὶ τοιαύτης γυναικός: στίχος ἀπὸ τὸν Ὅμηρον, τὸν ὁποῖον εἶπαν οἱ γέροντες Τρῶες, ὅταν εἶδαν νὰ περνᾷ ἀπ' ἐμπρός των ἡ Ἐλένη, ὅτι δηλ. ἀξίζει χάριν τοιαύτης γυναικός νὰ ὑποφέρη κανεὶς πολὺν χρόνον.—**ἄλγεα πάσχω**=δοκιμάζω θλίψεις, ὑποφέρω.—**ἀνθῶ**=ἀκιμάζω, ἔχω δροσερότητα.—**χρόα**=**χροιά**=χρῶμα.—**εἰ μὴ συνίσσαν . . . πονοῦντες**=διότι δὲν ἀντελαμβάνοντο, ὅτι ἐκοπίαζαν, ἠγωνίζοντο.—**ἀπανθῶ**=μαραίνομαι, χάνω τὴν δροσερότητά μου.—**καταβάλλω ἑμαυτὸν**=ξυπλώνομαι.—**μετελεύσομαι**: ἴδε διάλ. 3.

10.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ

1. **Αἰακός**: πρόσωπον μυθικόν: ἐφημίζετο διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εὐσέβειάν του, διὸ μετὰ θάνατον ἔγινε δικαστὴς ἐν τῷ ἄδην.—**πρὸς τοῦ Πλούτωνος**=δι' ὄνομα τοῦ Πλούτου-

νος, σὲ ἔξορκίζω εἰς τὸν Πλούτωνα.—**περιήγησαί μοι**=δειξέ μου, παρακαλῶ.—**κεφαλαιώδη**=κυριώτερα, ἀξιοσημείωτα.—**Κέρβερος*** κύων μέγας τοῦ ἄδου ἔχων 50 κεφαλὰς ἢ, κατ' ἄλλους, τρικέφαλος.—**τὴν λίμνην*** δηλ. τὴν Ἀχερουσίαν.—**Πυριφλεγέθων ἢ Φλεγέθων*** ὁ περιβάλλων τὸν Τάρταρον ὑποκάτω τῆς γῆς ποταμός.—**πυλωρῶ**=εἶμαι φύλαξ τῶν πυλῶν.—**τὸν βασιλέα*** τοῦ ἄδου* δηλαδή;—**Ἐρινύς*** αἱ Ἐρινύες ἐλατρεύοντο ὡς θεαὶ τιμωροὶ τῶν ἐν τῷ ἄδῃ κακῶν.—**Ἀγαμέμνων*** ἀρχιστράτηγος τῶν στρατευσάντων εἰς Τροίαν.—**Ἀχιλλεύς*** ὁ ἀνδρειότατος πάντων τῶν Ἑλλήνων.—**Ἰδομενεύς*** βασιλεὺς τῆς Κρήτης, διακριθεὶς κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον.—**Ἦδυσεύς*** ὁ γνωσιότατος βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης.—**Αἴας*** ὁ **Τελαμώνιος** ἐπικαλούμενος, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος Τελαμώνος, ὁ ἀνδρειότατος τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν Ἀχιλλέα.—**Διομήδης*** βασιλεὺς τοῦ Ἄργους* ἐξεστράτευσε μετὰ 90 πλοίων εἰς Τροίαν καὶ ἠγωνίσθη λαμπρά.

2. τῶν **ράψωδιῶν τὰ κεφάλαια**=οἱ σπουδαιότεροι ἤρωες τῶν ποιημάτων σου.—**λῆρος** (δ)=ἰνοησία, μωρολογία.—**ἀμενηνά**... **κάρηνα**=φασματώδεις κεφαλαί, κρανία—**Κῦρος*** ὁ πρεσβύτερος λεγόμενος, ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Περσικοῦ κράτους.—**Σαρδανάπαλλος*** ἴδε διάλογον 2.—**Μίδας*** ἴδε διάλογον 2.—**εἶτα*** ἐν ἀρχῇ ἐρωτήσεως ἐκφράζει ἐκπληξιν, θαυμασμόν, ὀργήν* ἔδῶ τί ἐκ τούτου;—**διὰ τῶν ὄρων**=διὰ τῶν ὄρέων* ἔννοεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Ξέρξου διόρυξιν τοῦ Ἄθω, ἵνα διέλθῃ ἐκεῖθεν ἀσφαλές στερρον ὁ στόλος του.—**πατάξω κατὰ κόρρης**=νὰ τοῦ δώσω μιὰ εἰς τὸ κεφάλι, εἰς τὸ κούτελο.—**διαθρύπτεις**=τοῦ σπᾶς, θὰ τοῦ κάμης θρούματα (κομμάτια).—**προσπτύσομαί γε**... **ἀνδρὸν γύνῳ ὄντι**=τοῦλάχιστον θὰ τὸν πτύσω, ἀφοῦ εἶναι ἀρσενικο-θήλυκος, γυναικοφέρνει.

3. **Πυθαγόρας*** ἐκ Σάμου, ἱδρυτὴς τῆς ὁμωνύμου φιλοσοφικῆς Σχολῆς* ἐπίστευεν εἰς τὴν μετεμψύχωσιν καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἡ ψυχὴ του ἦτο ἡ ψυχὴ τοῦ Εὐφύροβου.—**Εὐφορβος*** εἰς τῶν ἀνδρειότερων Τρώων, πληγώσας τὸν Πάτροκλον καὶ φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Μενελάου.—**χρυσεὺς ὁ μηρός*** κατὰ τὸν Λουκιανόν, ὁ ὁποῖος παρέλαβε βέβαια τὴν σχετικὴν παράδοσιν ἀπὸ τοὺς προγενεστέρους του, ὁ Πυθαγόρας διέδιδεν, ὅτι εἶχε χρυ-

σοῦν μηρίον, ἵνα τὸν πιστεύσουν οἱ Κροτωνιάται ὡς θεὸν Ἀπόλ-
 λωνα.—**ᾧγαθῆ**=ᾧ ἀγαθῆ=καλέ μου φίλε.—**δόγμα**=γνώμη,
 δοξασία.—**ὡς οὐδέν . . . κύαμοι . . . ἐνθάδε**=ὅτι οἱ κύαμοι
 (τὰ κουκκιά) ἐνταῦθα δὲν ἔχουν οὐδὲν κοινὸν πρὸς τὰς κεφα-
 λὰς τῶν γονέων ἡμῶν. Οἱ Πυθαγόρειοι δὲν ἔτρωγον τὰ κουκ-
 κιά ὡς περιέχοντα ἔντομα· ἐδῶ λοιπὸν ὁ Λουκ. σατιρίζει τὸν
 Πυθαγ. ὡς πιστεύοντα, ὅτι ὁ τρώγων κουκκιά εἶναι ὡσάν νὰ
 τρώγῃ τὰς κεφαλὰς τῶν προγόνων του, διότι ἐντὸς αὐτῶν εὐρί-
 σκονται τὰ γνωστὰ ἔντομα, αἱ πιθαναὶ ψυχαὶ τῶν προγόνων
 του.—**Θαλῆς** ὁ γνωστὸς Μιλήσιος φιλόσοφος.—**Πιττακός**· ἐκ
 Μυτιλήνης.

4. σποδοῦ πλέως=γεμᾶτος ἀπὸ στάκτην.—**ἐγκρυφίας**
ἄρτος=ψωμί ψημμένο εἰς τὴ χόβολη.—**φλύκταινα**=φυσαλλίς
 τοῦ δέρματος προελθοῦσα ἀπὸ κάψιμον, φουσκάλα.—**ὁ τὰς**
φλυκταίνας ἐξηνθηκώς=ὁ ὁποῖος εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ φου-
 σκάλες.—**Ἐμπεδοκλῆς**· φιλόσοφος ἐξ Ἀκράγαντος, περὶ τοῦ
 ὁποίου ἐλέγετο, ὅτι ἐρρίφθη εἰς τὸν κρατῆρα τῆς Αἴτης με
 χάλκινα ὑποδήματα. Ἐνταῦθα ὁ Λουκ. τὸν εἰρωνεύεται διὰ
 τοῦτο.—**ἡμίφθορος**=μισοψημμένος — **μελαγχολία** = νόσημα,
 τρέλλα ἐκ μελαγχολίας.—**τύφος**=ἀλαζονεία.—**κόρυζα**=συνάχι
 μεταφορ.=βλακεία.—**κρηπίς**=ὑπόδημα — **τὸ σόφισμα**=τὸ τέ-
 χνασμα, ὁ δόλος.—**ᾠνησεν**· τοῦ ὁ. ὀνίνημι=ᾠφελῶ.—**ἐφωρά-
 θης τεθνεώς**=εὐφρέτης νεκρός. Ὑπῆρχε παράδοσις, ὅτι ὁ
 Ἐμπεδοκλῆς, ἵνα πιστευθῇ ἡ ἀνάληψίς του εἰς τοὺς οὐρανὺς
 καὶ ἡ θεία καταγωγή του, ἐρρίφθη εἰς τὸν κρατῆρα τῆς Αἴτης,
 ὁ ὁποῖος μετὰ ταῦτα τὸν ἐπρόδωκεν ἐκβαλὼν ἐν τῶν ὑποδη-
 μάτων του.—**Νέστορος καὶ Παλαμῆδους**· ἑλληνικῶν ἡρώων
 τοῦ Τρωικοῦ πολέμου· ὁ Νέστωρ, βασιλεὺς τῆς Πύλου, ἐπαι-
 νεῖται ἀπὸ τὸν Ὅμηρον διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν εὐφροαδείαν
 του, ὁ δὲ Παλαμῆδης, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Εὐβοίας Ναυ-
 πλίου, διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν δξυδέροκειαν αὐτοῦ, διὰ
 τὰς ὁποίας φθονηθεὶς κατεδικάσθη ἀδίκως—ὡς ὁ Σωκράτης—
 εἰς θάνατον.—**σιμός**=ὁ ἔχων πεπεισμένην τὴν θῆνα, πλατσου-
 ροούτης.

5. τί τὰ ἐν Ἀθήναις=πῶς πηγαίνουν τὰ πράγματα εἰς
 τὰς Ἀθήνας, τί νέα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας;—**ἄκροι φιλόσοφοι**·

ἐνν. **Δόξειαν ἄν.**—**Ἀρίστιππος**· φιλόσοφος ἐκ Κυρήνης, μαθητῆς τοῦ Σωκράτους, ἰδρυτῆς τῆς Κυρηναϊκῆς λεγομένης Σχολῆς, ἣ ὁποία ἐδίδασκεν, ὅτι ὅλαι αἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ τείνουν εἰς τὴν εὐχαρίστησίν του.—**Πλάτων**· ὁ γνωστός ἀθηναῖος φιλόσοφος, νεώτερος κάπως τοῦ Ἀριστίππου. Παρέμεινεν ἐπι καιρὸν εἰς τὴν αὐτὴν τῶν τυράννων τῶν Συρακουσῶν Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ νεωτέρου. Δι' αὐτὸ σατιρίζεται ἐδῶ ἀπὸ τὸν Μένιππον.—**ἀποπνέων μύρου**· ὁ Λουκ. σατιρίζει τὸν φιλόσοφον Ἀρίστιππον ὡς θηλυπρεπῆ, ὅτι δηλ. βάζει μυρουδιὰς ἐπάνω του.—**καὶ ταῦτα οὐδὲν εἰδὸτα**=καὶ μάλιστα ἐνῶ δὲν ἤξευρες τίποτε. Ὁ Μέν. πειράζει τὸν Σωκρ., ὁ ὁποῖος συνήθιζε νὰ λέγῃ, ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε (**ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα**).—**εἰρωνεία**=προσποίησις.—**Χαρμίδης** καὶ **Φαῖδρος**· μαθηταὶ τοῦ Σωκράτους.—**Κλεινίας**· πατὴρ τοῦ Ἀλκιβιάδου—**μέτεμι τι**=μετέρχομαι, ἐξασκῶ τι.—**ἐσαυθὶς**=ἄλλοτε.

11.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. **τὰ πορθμεῖα**=ὁ ναῦλος τῆς διαπορθμεύσεως, τῆς διὰ τοῦ πορθμείου μεταγωγῆς.—**ἄγχω**=πνίγω δι' ἀγχόνης, στραγγαλίζω.—**μάτην**=ἀνεξόδως.—**ὠνάμην** (ἀόρ. τοῦ ὀνίναμαι)=καλὰ τὴν ἔχω, ἔκαμα τὴν τύχην μου, τὸ πρόκοψα.—**ὑπερεκτίνω τῶν νεκρῶν**=πληθύνω διὰ τοὺς νεκρούς.—**νεωκλῶ**=σίρω τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηρὰν.—**αὐχῶ**=καυχῶμαι, ὑπερηφανεύομαι.—**προῖκα**· ἐπίρρ.=δωρεάν.—**ἦντλησα**· διότι τὸ πορθμεῖον ἦτο ὑπόσαυθρον καὶ ἔκαμνε νερὰ (πρβλ. διάλογ. β)· ὡς ἐκ τούτου ἦτο ἀνάγκη νὰ μαζεύωνται τὰ νερὰ καὶ νὰ χύνωνται εἰς τὴν θάλασσαν.—**τῆς κώπης συνεπελαβόμην**=ἐπῆρα καὶ ἐγὼ εἰς τὰ χεῖρια μου τὸ κουπί, συνεβοήθησα εἰς τὴν κωπηλασίαν.

2. **οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα**=αὐτὰ δὲν ἐνδιαφέρουν

καθόλου τὸν πορθμέα, δὲν ἔχουν καυμίαν σχέσιν μὲ τὸν πορ-
θμέα.—**οὐ θέμις** ἔνν. ἐστί=δὲν ἐπιτρέπεται, δὲν εἶναι δυνα-
τόν.—**χάριεν**=νόστιμον πρᾶγμα.—**πληγὰς προσλαμβάνω**=
τρῶγω ξύλο, δέρομαι.—**Ἐκάτης δεῖπνον** ἴδ. διαλ. 1 § 1.—
καὶ μὴν=ἔ !

12.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΥ

1. Ὁ **Κάρ** ὁ Μαύσωλος ἦτο βασιλεὺς τῆς Καρίας. Πρὸς τι-
μὴν τοῦ ἀνηγέρθη ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ Ἀρτεμισίας τὸ Μαυσώ-
λειον, μεγαλοπρεπὴς τάφος, ὃ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο ὡς ἐν τῶν ἐπι-
θαυμάτων τοῦ κόσμου.—**ἐπὶ τίνι μέγξ φρονεῖς ;**=διὰ ποῖον
πρᾶγμα ὑπερηφανεύσαι ;—Ὁ **Σινωπεῦ** διότι ὁ Διογένης κατή-
γετο ἐκ τῆς παρὰ τὸν Πόντον ἐπιφανοῦς ἑλληνικῆς πόλεως Σι-
νώπης.—**ὑπάγομαι**=ὑποτάσσω.—**τὰ πολλὰ καταστρεφόμε-
νος**=ὑποτάσσω τὰ περισσότερα μέρη.—**καλὸς καὶ μέγας**=
ὄρατος καὶ ὑψηλός.—**ἡλίκος**=τόσον μέγας, ὅσος.—**εἰς κάλλος
ἐξησκημένον**=καλλιτεχνικῶς κατειργασμένον.—**εἰκάζω**=
ἀπεικονίζω, κατασκευάζω εἰκόνας.—**ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ
ἀκριβέστατον εἰκασμένων**=ἐν ᾧ ἵπποι καὶ ἄνδρες μὲ μεγί-
στην ἀκριβείαν εἶναι ἀπεικονισμένοι.—**λίθου τοῦ καλλίστου**=
ἀπὸ ὄραϊοῦτον μάρμαρον.—**νεῶς**=ναός.

2. **ἐλοίμεθα** τοῦ **αἰρούμαι**=ἐκλέγω—**πέρι** ἢ πρόθεσις
περὶ μετ' ἀναστροφῆς τοῦ τόνου.—**ἔχω εἰπεῖν**=δύναμαι νὰ
εἶπω.—**προφαίνομεν**=προβάλλομεν, δεικνύομεν.—**τὰς ρίνας
ἀποσεσιμώμεθα**=(ἀποσιμόομαι-οῦμαι)=ἔχομεν πεπλατυσμένας
τὰς ρίνας, εἴμεθα πλατομήτηδες (λόγω τῆς γυμνότητος τοῦ κρα-
νίου).—**φιλοτιμοῦμαι πρὸς τοὺς ξένους**=καυχῶμαι πρὸς
τοὺς ξένους.—**ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστί**=
ὅτι τάχα ἔχουν ἓνα πολὺ μεγάλο οἰκοδόμημα.—**μᾶλλον ἀχθο-
φορεῖς**=περισσότερον βάρος σηκώνεις.—**τηλικούτος**=τόσον-
μέγας.

3. **ἀνόνητος** = ἀνωφελής. — **οὐ γάρ** ἔνν. **ισότιμος ἔσται**. — **οἰμώζεται** = θὰ στενάξει, θὰ σκούζει ἀπὸ τὸ κακό του. — **ῥέτο** τοῦ **οἶομαι** ἢ **οἶμαι** = φαντάζομαι. — **οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου** = διότι δὲν ἐφρόντιζεν αὐτὸς περὶ τούτου, δὲν τὸν ἐννοιαζε δι' αὐτό. — **λόγον . . . καταλέλοιπε** = ἄφησε μνήμην. — **ἀνδραποδώδης** = δουλοπρεπής, ποταπός. — **ἐν βεβαιότερῳ χωρίῳ** = εἰς τόπον στερεώτερον (δηλ. εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὴν ἱστορίαν).

13.

ΝΙΡΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ

1. **Νιρέυς**· ἐκ Σύμης, ἐπαινεῖται ἀπὸ τὸν Ὅμηρον ὡς ὁ ᾠραιότερος τῶν ἐκστρατευσάντων κατὰ τῆς Τροίας Ἀχαιῶν ('Ιλ. Β 671)· ὁ δὲ **Θερσίτης** χλευάζεται ὡς ὁ ἀσχημότερος ('Ιλ. Β 212-271). — **φοξός** = δξυκέφαλος, πεπονοκέφαλος. — **ψεδνός** = φαλακρός. — **ἠγοῦμαι** = νομίζω.

2. **ταύτη**· ἐπίρρημα = κατὰ τοῦτο. — **εὐθρυπτος** = εὐθραυστος. — **ἀλαπαδνός** = ἀσθενικός, λεπτοκαμωμένος. — **ἔροῦ**· προστακτικὴ μέσ. ἀορ. β' τοῦ **ἔρωτῶ**. — **Ἰσασιν**· τοῦ ῥ. **οἶδα** = γνωρίζω.

14.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ

1. **Χείρων**· εἰς τῶν Κενταύρων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁμως διέφερε πολὺ. Ἐφημίζετο ὡς δίκαιος καὶ σοφός. Ἀθάνατος ὧν παρητήθη τῆς ἀθανασίας ὑπὲρ τοῦ Προμηθέως. — **τίς δαί σε ἔρωσ**

=ποία δὰ ἐπιθυμία.—**ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος**=
πράγματος, τὸ ὁποῖον πολλοὶ δὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἀνεπιθυμήτου εἰς
τὸν πολὺν κόσμον.—**αἱ ὥραι**=αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους.—**αἱ αὐ-**
ταί ἔνν. **εἰσίν**.—**ἐνεπλήσθην** (τοῦ ῥήμ. ἐμπίμπλαμαι) **γούν**
=ἐχόρτασα λοιπόν.—**οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ**
ἐν τῷ μὴ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν=διότι τὸ τερ
πνὸν ὑπάρχει ὄχι μόνον εἰς τὸ νὰ ἔχη κανεὶς πάντοτε τὰ ἴδια
πράγματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τελείαν στέρησιν. Ἡ συνεχὴς ἀπό
λαυσις τῶν ἀγαθῶν φέρει τὸν κόρον, ἐνῶ εὐχαριστεῖται κανεὶς
προσπαθῶν ν' ἀποκινήσῃ, ὅ,τι δὲν ἔχει.—**προελόμενος** τοῦ
προαιροῦμαι=προτιμῶ.

2. **δημοτικὸς**=ἀγαπητὸς εἰς τὸν λαόν· καθόλου εὐχάριστος.
ἀνεπιδεὴς=ὄ μὴ ἔχων ἀνάγκην.—**μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ**=
μήπως πίπτῃς εἰς τὴν παγίδα, τὴν ὁποίαν ἔστησες ὁ ἴδιος, μήπως
εὐρίσκεισαι εἰς ἀντίφασιν μὲ τὸν ἑαυτὸν σου.—**προσκορὲς**=τὸ
προκαλοῦν ἀηδίαν, τὸ ἀηδές.—**τί οὖν ἂν πάθοι τις**=τί λοιπόν
νὰ κάνῃ κανεὶς, τί νὰ κάνω ;—**ἀγαπῶ τοῖς παροῦσι**=μένω
εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν παροῦσάν μου κατάστασιν.

25.00/79

Δ. Συγκριτικής μου
Α. Κωσταμάτης

024000028012

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1933

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 44429/12238

Πρὸς
τὸν κ. Ἰωάννην Σιδέρην
Βιβλιοκδότην

Ἀνακοινοῦμεν, ὑμῖν ὅτι διὰ ταῦταριθμοῦ ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης τὴν 12 Αὐγούστου 1932 καὶ δημοσιευθείσης τὴν 29 Αὐγούστου εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 80 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5045 καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς οἰκείας κριτικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν περιλαμβανομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 461 πρακτικὸν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν νεκρικῶν διηγήσεων τοῦ Δουκιανοῦ*» τῶν Χρ. Παπαναστασίου καὶ Ν. Φραγκίσκου βιβλίον τῶν ὡς διδακτικὸν βιβλίον πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τῶν Γυμνασίων διὰ *μίαν πενταετίαν* ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1932—1933 ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ βιβλίου τούτου συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Διευθυντῆς

(*Τ. Σ.*) **Ε. ΚΑΚΟΥΡΟΣ**

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατιμῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων»

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρα κατὰ 15% τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἄνευ βιβλιοσέμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ ἐφυλλοῦ ἢ τῆς τελευταίας σελίδος τούτου ἐκτυπῶνται τὸ παρὸν ἄρθρον.